

hämäs

kesätyöjuttu
ilmastomuutos
+EiNitys
oiKO LIKU

School
Back To
E

Syksyn tapahtumia

Stadisuunnistus 09.09.
Lukukauden avajaiset 10.09.
SIK-KIK-köydenveto ja köydenjatke 10.09.
N-sitsit 13.09.
Oikosulkumoottori 15.09.
Hölympialaiset 18.09.
Golfkilpailu 20.09.
Lakinlaskijaiset 30.09.
Lastenkutsut 09.10.
ABB Fuksiexcursio 13.10.
Sähköpäivät 14.10.

Itäinen satamakaupunki
Alvarin aukio
Alvarin aukio + Smökki
Otarannan kerhotila
OK20i
Ossinlampi + Rantsu
Nevas Golf, Sipoo
Dipoli
Otarannan kerhohuone
Pitäjänmäki
Otaniemi

Tässä numerossa

Pääkirjoitus 4	5 Puheenjohtajan palsta
Historian siipien havinaa 6	7 Kaljakellunta
Hakemassa kauppikseen 8	10 Kipparipalsta
Oikosulun alkulähteillä 10	12 Kiltapatruuna
Suuri kesätyöjuttu 13	20 Sössö testaa
Kulttuuripalsta 22	22 Ilmastonmuutos
Leffa-arvostelut 24	26 Susikoiria Roi
Kysy Matilta 26	28 Kiltahuoneremontti
Opintokolumni 28	28 Pulmakulma
KIK:n tervehdys 29	30 Naamat-festari
Teinitys 31	32 Hei, juttele sinä vaan...
Sarjakuva 34	

Sössö 4|2008

39. vuosikerta

Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry. **Päätoimittaja:** Leni Järvenpää [leni.jarvenpaa@tkk.fi] **Kirjoittajat:** Juha-Matti Lehtinen, Ossi Miikkulainen, Venla Pouru, Taru Simonen, Juuso Parkkinen, Silja Tirronen, Anne Vainio **Vierailevat:** Saara Hyrkkö, Anna Kankainen, Janne Holm, Matti Kuusmin, Riku Hanhinen, Eetu Kejonen, Anna Karppinen, Janne Lahdenperä, Marko Miettinen, Heta Närhi, Otto Palonen, Saku Partanen, Jyrki Luukko, Nora Nupponen **Kuvat:** Anna Törrönen, Leni Järvenpää, Ville Haarala, Ari Partinen, Olli Laine, Ossi Miikkulainen, Taru Simonen, Linda Väisänen, Juuso Parkkinen, Silja Tirronen, <http://naamat.rauha.net/>, iStockPhoto **Sisäkannen kuvat:** Tuomas Tikka, Ina Sandström (040 570 5589) **Kannen kuva:** Leni Järvenpää, Olli Laine **Takakannen mainos:** Sami Tiilikainen **Taittajat:** Ville Haarala, Leni Järvenpää **Paino:** Painotalo Casper Oy, syyskuu 2008 **Painos:** 800 **Palaute ja verkkolehti:** sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

Opiskeluaika on parasta!

Kirjoittajaa masentaa. Töissä olo ei olekaan niin kivaa kuin olisi kuvitellut. Onhan siinä hyvät puolensa ja etenkin, kun pääsee tekemään asioita, joista on oikeasti kiinnostunut. Elämän rutinoituminen tuntuu kuitenkin olevan työelämän synonyymi. On pelottavaa tietää, millainen päivä ensiviikon keskiviikko on. Elämän voi ennustaa kalenterista: aamulla 8:00 tiimipalaveri, 11:30 lounas, 14:15 telco ja 16:30 kotiin. Ainoa mistä ei voi tietää on sää ja siitä työpaikalla riittääkin puhumista. Jos on vielä valinnut harrastuksen, joka rytmittää vapaa-aikaa, koko elämä on aika-aulutettu. Kirjoittajan kurkkua kuivaa.

Kesätöistä on ihana palata takaisin omaan vapaaseen elämään. On luksusta suunnitella, minkälaisia kursseja tänä syksynä tekisi. Mikä minua kiinnostaa? Miten haluaisin kehittää itseäni? Töissä sellaista luksusta harvemmin on. "Sen lauluja laulat kenen leipää syöt" tuntuu välillä liiankin todelliselta. Päiväsi kuluvat lahjattoman pomon toinen toistaan turhempia projekteja vääntäen. Yrität olla hyvä tiimipelaaja silloinkin, kun muut eivät sitä ole. Pinnistelet tullaksesi toimeen elämäänsä kyllästyneen harjoittelija-vihaajaan kanssa vaikka väkisin. Omassa vapaassa elämässä kyseistä luuseriahan voi potkaista polveen.

Tähän lehteen olemme keränneet lukijoidemme kesätyökokemuksia. Niitä lukiessa toivon kipinä herää. Vaihtoehtoja on niin kovin monia ja kirjoittajat ovat saaneet kesän aikana monia arvokkaita kokemuksia. Kesätyö on loistava mahdollisuus tutustua erilaisiin vaihtoehtoihin ja oppia tietämään, mitä itse haluaa. Tai nimenomaan, mitä ei halua.

On harhaanjohtavaa ajatella, että elämä alkaa valmistumisesta. Voi olla kova pettymys huomata, että ei se yksin ole avain onneen. Elämä on tässä ja nyt. Työelämä ei varmasti katoa minnekkään, se odottaa meitä jokaista. Opiskeluaika sen sijaan vähenee vuosi vuodelta. Nauttikaamme siis vapaudesta.

Hyvää koulunalkua!
-Leni

Puheenjohtajan palsta: Muutosvastarintaa

On taas se aika vuodesta, kun osa opiskelijoista kokee kenties tähän mennessä suurimman muutoksen elämässään itenäistyessään monessakin mielessä. Vanhemmat tieteenharjoittajat taas saavat muun muassa taas kerran taipua käyttämään uutta kurssi-ilmoittautumisjärjestelmää. Yhtä kaikki, nykyaikana muutos tuntuu olevan jatkuva olotila.

Jatkuvaan muutokseen tottuminen ja siihen sopeutuminen on tavallaan taitolaji, sillä uusien asioiden esittelyyn kuuluu olennaisena ja välttämättömänä osana muutosvastarinta. Osalla ihmisistä tämä luontainen ominaisuus on vahvempi kuin toisilla. Sitä kuitenkin voi halutessaan tietoisesti hillitä ja omasta mielestäni hillintä keskimäärin onkin parempi vaihtoehto, ainakin lähitökohtaisesti. Muutosvastarinnan muistaminen ja sen minimoinnin tärkeys on myös valtavan tärkeä asia silloin kun itse yrittää ajaa jotain uutta asiaa läpi yhteisössä kuin yhteisössä.

län myötä muutosvastaisuus harvemmin tuntuu ainakaan heikkenevän. Harmillisista sinänsä, ainakin silloin kun nuorena fiksuna diplomi-insinöörinä vie kaikin puolin loistavan kehitysehdotuksensa sanelukoneella sähköpostijaan hoitelevan esimiehen pöydälle. Vanhojen toimintatapojen säilyttämistä on monesti toki helppo puolustaa sillä, että ihmiset ovat niihin tottuneet ja osaavat toimia niiden mukaan – mietipä vaikka, kuinka vanhaa webtopia puolustettiin, vaikka sen ominaisuudet eivät yltäneet riittävälle tasolle Bolognan sopimuksen jälkeen. Nuorallatanssi kehityksen aallonharjan ja tutun sekä turvallisen välillä onkin taito, jota voisin kuvitella arvostettavan niin työelämässä kuin muuallakin.

Vaikka muutos onkin aina stressitekijä, on ehkä kuitenkin – varsinkin kehityksen vauhdin ollessa nykyinen – keskimäärin parempi yrittää pysyä muutoksessa mukana kuin tippua sen kelkasta pois.

*menossa: Teknillinen Korkeakoulu
tulossa: Aalto-korkeakoulu*

Teksti: Marko Miettinen, kuva: Ari Partinen

Historian siipien havinaa

Teksti: Janne Lahdenperä, Jannen kuva: Silja Tirronen

Taa on käsillä se hetki vuodesta, jolloin kesä pikkuhiljaa vaihtuu syksyksi, ja TTK täyttyy sekä opiskelemaan palaavista teekkareista että opintonsa innokkaina aloittavista fukseista. Tämä syksy voi hyvinkin osoittautua historialliseksi, sillä koulumme toimii todennäköisesti viimeistä vuotta nyky muodossaan.

Historia

Teknillinen korkeakoulu aloitti toimintansa vuonna 1849, tällöin opinahjon nimi tosin oli Helsingin teknillinen reaalikoulu. Nykyisen nimensä koulu sai vuonna 1908, jota ennen nimeksi oli kokeiltu Polyteknillistä koulua sekä Polyteknillisetä opistoa. Nokkelimmat varmaan ehtivätkin laskea, että TTK täyttää tänä vuonna tasan sata vuotta.

Sadan vuoden aikana koulussamme on ehtinyt tapahtua paljon. On selviydytty sodista ja jopa onnistuttu siirtämään koko koulu 60-luvulla Otaniemeen, kun aikaisemmat toimitilat Helsingissä kävivät liian ahtaiksi. Myös tekniikan alalla on ehtinyt tapahtua paljon sadassa vuodessa, poissa ovat laskutikut ja helmitaulut, tuskinpa nykyajan teekkari niitä enää osaisi edes käyttää. Mutta tuskinpa kukaan olisi sata vuotta sitten edes osannut uneksia Internetistä.

Nyky aika

Tänä päivänä Teknillinen korkeakoulu on onnistunut vakiinnuttamaan paikkansa korkeatasoisena teknillisen alan koulutusta antavana oppilaitoksena, jonne riittää halukkaita opiskelijoita ympäri maailmaa. Eli vetovoimaa riittää vielä sadan vuodenkin jälkeen.

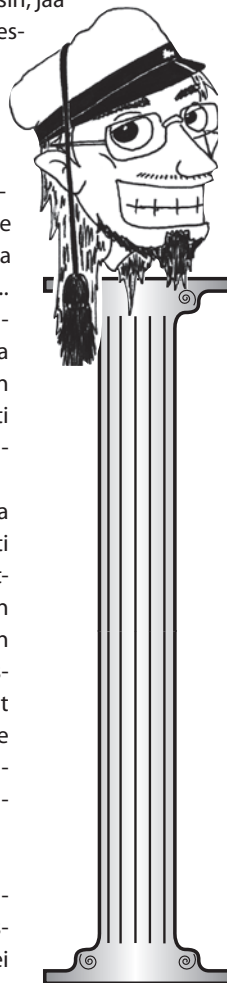
Satavuotiasta korkeakouluamme juhlistetaan tänä syksynä monella eri tavoin. Syyskuun alussa järjestettävä pääjuhla on todennäköisesti jo ohi tämän lehden tullessa painosta, mutta vielä on hyvin aikaa käydä tutustumassa pääkirjastossa esillä olevaan juhlavuoden näyttelyyn, tai osallistua "Elämäni yliopistossa" - valokuvakilpailuun. Lisätietoja kannattaa käydä katselemassa osoitteessa <http://tkk100.tkk.fi>.

Tulevaisuus

Kuten artikkelini alussa mainitsin, jää tuleva lukuvuosi todennäköisesti Teknillisen korkeakoulun viimeiseksi nykyisellä nimellä, horisontissa hämmöittää yhdistyminen Taideteollisen korkeakoulun ja kauppatieteellisen korkeakoulun kanssa. Aika tulee näyttämään mitä tulevasta Huippu... eikun Innovaatio... eikun Aalto-yliopistosta syntyy. Tällä hetkellä siitä on aika vaikea ennustaa vielä yhtään mitään, paljon tulee varmasti muuttumaan seuraavan vuoden aikana.

Voi hyvinkin olla että kaikki sujuu mallikkaasti ja reilun sadan vuoden kuluttua vietämme Aalto-yliopiston 100-vuotisjuhlaa. Mitäköhän kaikkea tekniikan kehityksessä on siihen mennessä ehtinyt tapahtua? Itse en edes lähde arvailemaan, koska todennäköisesti tulokset ylittävät villemmätkin kuvitelmani.

Lopuksi haluaisin vielä onnitella kaikkia uusia fukseja opiskelupaikan johdosta, koska ei teitä kukaan koskaan muista onnitella...

Kesäpäivä Keravanjokeella

Teksti: Venla Pouru, kuvat: Ville Haara

Eräänä elokuisena päivänä satunnainen joukko ihmisiä kellui kumivenein ja virvokkein varustautuneena Keravanjokea pitkin. Lainvalvojien arvion mukaan Kaljakelluntaan 2008 osallistui noin tuhat ihmistä. Päivästä muodostui yksi kesän parhaista, Seuraavassa silminnäköijän kertomus tapahtuneesta.

Kaljaa ja kilpavarustelua

Kaljakellunta ehti kerätä median ja virkavallan huomion jo ennen toteutumistaan, sillä poliisi esitti virallisen pyynnön, ettei tapahtumaa turvallisuusriskien ja suunnattomaksi kasvaneen osallistujamäärän takia järjestettäisi. Jo kellunnan konsepti ja päätarkoitus, päämäärätön ajalehtiminen ja samanaikainen alkoholin nauttiminen tuskin saa virkavallan siunausta, saati sitten se, ettei tapahtumalla ole minkäänlaista järjestävää tahoa. Sen suosio perustuukin pitkälti puskaradioon ja nettisivuihin.

Omalla kohdallani oli selvää jo keväällä, etten jättäisi kelluntaa väliin. Juuri tapahtuman näennäinen järjettömyys sai minut rekrytoimaan seurueen ja laskemaan päiviä. Kun Kaljakellunnan aamu viimein koitti, kahdesta SIKin edustajasta ja kahdesta tutalaisesta koostunut miehistömme astui laivaan. Oma marketista hankittu kumiveneeni sai jäädä kaljan- ja varusteidenkuljetustarkoituksiin, sillä tutalaiset eivät pettäneet tälläkään kertaa: heidän korkeatasoiseen ja tilavaan kumiveneeseensä oli hyvä pummiä kyyti. Varusteiksi otimme muun muassa purkkikermavaahtoa, lonkeroa ja merirosvolipun, jotka saivatkin ansaitusti kanssakellujien arvostuksen.

”Soutakaa äpäret!”

Lienee selvää, että tuhanteen kumiveneeseen mahtuu monenlaisia kellujia. Ikäjakama oli yllättävän laaja: vaikka suurin osa oli nuoria, myös moni enää henkisesti nuori oli laskenut paattinsa vesille. Myös etenemisstrategiat vaihtelivat veneestä toiseen. Toisten edetessä reipasta vauhtia soutaen mielikuvituksellisten huutojen tahtiin toiset antoivat rauhallisen virtauksen viedä. Rekolanrannasta Tikkurilaan kulkevalla reitillä olisi saanut halutessaan kulumaan miltei koko päivän. Moni oli ilmiselvästi panostanut kelluntaan: veneisiin oli viritetty monenlaisia lisävarusteita. Ei ollut lainkaan tavatonta seilata esimerkiksi grillaavan tai sohvalle istuvan seurueen ohi. Joen varrelle oli kerääntynyt myös lukuisia katselijoita - ihmettelijöitä, paheksujia ja kannustajia.

”Eiks insinöörit osaa uida?”

Kanssakäyminen muiden kellujien kanssa saavutti myös monenlaisia muotoja. Kellunta tapahtui pääosin hyvässä ja rakentavassa hengessä, joskin saimme osaksemme muutaman kuittailun opiskelusuunnastamme, joka ilmeisesti näkyy naamasta. Jotkut yrittivät edetä nappaamalla kiinni kumiveneestämme, mutta nämä salamatkustajat oli helppo karkottaa lempeästi kermavaahdolla. Rantautumisen aika tuntui koittavan aivan liian pian, mutta toisaalta saatoimme kääntää katseen kohti kesää 2009, jolloin kalja kelluttaa varmasti jälleen!

Teekkarilehti Sössöstä terve! Saataisko

Neljä teekkaria sai Kauppakorkeakoulun pääsykoepäivän sarastaessa ajatuksen lähteä Kauppakorkeakoululle juomaan skumppaa. Ja haastattelemaan Kauppakorkeakouluun hakijoita.

Haastattelut: Jyrki Luukko, Nora Nupponen Kuvat: Linda Väisänen, Jyrki Luukko Grafiikka: Ville Haarala

Päivi, 21

Miksi Kauppiis eikä TKK tai Taikki?

En mä pääsisi niihin muihin

Erittäin hyvä vastaus! Niin, niistähän tulee jatkossa tosiaan tämä hieno Aalto-korkeakoulu.

Ajattelitko ylittää koulukohtaisia rajoja omassa HOPSsissasi? Onko jotain megalomaanisia suunnitelmia?

Lukiossa suoritin melkein sata kurssia --

Hikariainesta. Mitä kouluja on tähtäimessä?

Nytten?

Siis, kun ylität HOPSsissasi koulukohtaisia rajoja ja hankit sivuaineen jostain muualta esim. Oikiksesta tai

Taikista.

En mä oo ajatellu viel noit ollenkaan.

Olet mursuna norsunluutornissa, mitä sulla on mielessä?

Miten mä pääsen alas

Minkä takia? Eiks siellä olisi hyvä olla?

Mä oon semmonen, et mä en tykkää korkeista paikoista.

Sä oot niinku jalat maassa -ihminen

Joo.

Okei. Tiedätkö muuten mitä on diskonttaus?

Se on nykyarvon laskemista

Joo, aika hyvin.

Mul on tää matikka vähän silleen niinku...

Joo, mä ite kävin kans jotain kursseja. Mutta katoinkin Wikipediasta, että se on tulevan rahavirran nykyarvon laske-

mista. Ja Wikipediastahan voi matikkaakin opiskella. Heräät aamulla teekkarin ja taikkilaisen välistä, mitä on tapahtunut?

Ollaan oltu tosi hyvissä bileissä

Tosi hyvät bileet? Onko ne ollut teekkaribileet tai taikkilaisbileet?

Varmaan teekkari

Yllättävä vastaus! Entäs sitten vähän samanlainen kysymys. Kumman kaa: mursun vai teekkarin?

Kyllä se menee teekkarin puolelle

Hyvä, hyvä. Olisko jotain perusteluja?

Teekkari on ihminen

Teekkari ei ole ihminen! Sellaisia haalari-merkkejäkin on.

Mut on melkein.

Nojoo. Saanko muuten puhelinnume-

rosi?

Aha, meinaatsä soittaa vai?

Ei, kun tää menee lehteen.

Jaa. Ei repee.

Ai ei repee. No mutta kiitos oikein paljon ja onnea pääsykokeisiin.

Kiitos.

Miikka, 19

Miten uskot korkeakoulu-uudistuksen vaikuttavan opiskelijakulttuuriin? Siis tämä Aalto-korkeakoulu mikä on tulos-

sa.
Toivottavasta se vähän lisäisi yhteisiä juhlia.

Et niinku ryypymielellä?

Noh, ehkä, ehkä

Miten sä ajattelit ton ekan vuoden vetää? Meneekö se tuolla jossain kellarissa opiskellessa vai meneekö se toisessa kellarissa ryypätessä?

Hah, hah, Voi olla, et enemmän ryypätessä. Tai juhliessa, ei ryypätessä
Niinku tämmöstä vähän raittiimpaa linjaa. Matti Vanhasta.

Joo, Ehkä, ehkä.

Tota, kerros yks hyvä ja huono puoli kylteristä

Kylteri?

Kyllä.

Mikä se on?

Se on kauppatieteiden ylioppilas

Aijaa. Tota hyvä puoli. Mistä mä tietäisin, en mä oo viel siellä.

Et vielä. Mut mututuntumalla.

Joojoo, no ainaki täältä ei puutu menoa kuulemma. Mut huono puoli on ainakin Helsingissä vähän turhan kilpailullista meininkii, niinku et --

Kapitalismi?

Niin noh, se ylipäänsä kauppatieteissä.

Markkinatalous?

No ei markkinatalous mun mielestä ole paha juttu. Haluutsä, et mä kerron sulle enemmän näistä markkinoista?

No voisin mä vähän kuunnella.

Entäs sitten teekkareista? Hyvä ja huono puoli.

me haastatella sua?

Noh, niitten hyvä puoli on Wappu ja huono puoli on Wappu Joo-o, (huokaus) Wappu. Se on aika hyvä, se kestää viikon. Vähintään.

Mä oon kuullu kuukaudest.

Oletko porvari?

- En mä tiedä, aika paha. Emmä. Emmä mä oo.

Kuka on Kokoomuksen uus puheenjohtaja?

Uus? Mä veikkaisin et Katainen.

On joo, puoluekokoushan tossa oli just.

Joo-o, joo-o

Sä et tunnustaudu porvariks, mut haet kuitenkin Kauppikseen?

Niin, mä mietin pitkään sitä minne hakis, mut kyl tää kuitenkin on semmonen, et täältä saa tietyt valmiudet.

Unelma-ammattisi on siis porvari?

Hahah

Sä haluut niinku tehdä sitä porvarismia loppu elämäs?

Ei mä ajattelin, et mä hakis in johonki hyväntekeväisyysjärjestöön duuniin.

Aijaa. Joku Amnesty tai tämmönen?

Noh, ehkä ehkä

Feissaajaks?

Ei ehkä feissaajaks heti. Tai ehkä se lähtee

sielt pohjalta sit kiipeemään

Paskaduuniakin pitää joittenkin tehdä?

Niin, niin

Entäs kiihottaako tupsu

Ai tää? (kopeloi allekirjoittaneen tupsua, vaikka vieressä on kaksi tupsulakkista teekkarityttöä)

Nora: "Hei haloo! Täs olis kaks tupsuu, mut sä kopeloit Jyrkin tupsuu"

Mut se on haastatteliija. Mä sanoisin, että ei se tupsu oo se juttu.

No mikä on sit se juttu? Se ydin, se kova ydin?

Ai se mist kiihottuu?

Niin. Muu ku viagra.

Hmm...varmaanki itseluottamus.

Itseluottamus? Aika yllättävän syvällistä.

Sori.

Oletko mielestäsi sex appeal?

Hei paljonkohan kello on?

Paljonko kello on?

Nora: "48"

Täs on vielä 12 minuuttia.

Linda: "Hei yhteiskuva, nopee yhteiskuva."

Joo, yhteiskuva

(Kuva otetaan.)

Ai se tuli jo. Hei mikä tää oli? Sex appeal?

Oletko mielestäsi sex appeal?

- Öö, en, en oo.

Okei, kiitoksia ja stemppiä pääsykoeksiin.

Haluaisimme lopuksi onnitella Miikkaa ("Reisi-Miikkaa"), joka läpäisi Kaupakorkeakoulun armottoman pääsykoeristinollan ja ansaitsi itselleen himoitun opiskelupaikan. Onnea! Päivin kohtalosta ei haastatteludelegaatiolamme ole tietoa.

[Diskonttaus]

tarkoittaa tulevan rahavirran nykyarvon laskemista. Tulevaisuudessa saadun rahavirran tai summan diskontattu arvo laskeaan vähentämällä siitä diskonttokorko jokaiselta aikayksiköltä.

Lähde: Wikipedia

No hei kukkuu!

Kylläpä jännittää! Ei sentään enää yhtä paljon kuin ennen eilistä Varaslähtöä. Ensimmäinen kohtaamisemme teidän fuksien kanssa oli lämmin (eikä pelkästään tiiviin tunnelman ansiosta), ja meininki oli mahtava. Emme malta odottaa, että tapaamme viikon päästä loputkin teistä!

Lehden ilmestyessä on jo ehtinyt tapahtua paljon. Toivottavasti olette nauttineet täysillä elämänne parhaan fuksivuoden aloituksesta. Pikkuhiljaa alatte varmasti löytää omaa pientä tai suurta paikkaanne SIK:n fuksien ja TKK:n opiskelijoiden joukossa.

Lapiokurssi lienee nyt suurimmalla osalla(?) takana, ja varsinainen yliopisto-opiskelu on lähtemässä kunnolla käyntiin. Luentojen ja laskareiden ohessa myös tapahtumia on ollut runsaasti. Ja lisää pukka! Fuksien omien tapahtumien lisäksi kilta järjestää hulvattoman määrän muita menoja, joihin kannattaa lähteä reippaasti mu-

OIKOSULUN ALKULÄHTEILLÄ

Teksti: Venla Pouru

Sähköfuksin on ensimmäisenä opiskeluvuotenaan olennaista oppia, mitä oikosulku merkitsee. Ilmiön merkitys elektronisen piirin tilanteena, jossa kaksi eri potentiaalissa olevaa pistettä kytkeytyvät yhteen pieni-impedanssien kuorman kautta, on kuitenkin ehdottoman toisarvoinen. Sen sijaan Oikosulku Sähköinsinöörikillan fuksibileinä, sellaisena kuin valaistuneimmat sen tuntevat, on jokaisen syytä nähdä, elää ja kokea.

”Perinteet velvoittavat.” - eli mistä kaikki alkoi

Oikosulku, eli sähköfuksien yhteistyössä itselleen ja vanhemmille opiskelijoille lokakuussa järjestämä juhla, oli arvokas ”perinne” jo syntyessään. Lienee tapahtunut niin, että vanhemmat tieteenharjoittajat markkinoivat Oikosulkua vuoden 1982 fuksille perinteikkäänä ja perinteisesti onnistuneena järjestettynä juhlena. Todellisuudessa juuri vuosikerta 1982 järjesti Oikosulun, joka oli heidän tietämättään ensimmäinen laatuaan. Ainakin vuoden 1983 fuksi ja päävastaava Jari Wickström muistelee joutuneensa tämänkaltaisen huijauksen uhriksi hankin, mutta toteaa samaan hengenvetoon, että tämä pieni

petos oli omiaan kohottamaan fuksien vastuuntuntoa. ”Kukaan ei halua tahrata esi-isien ja -äitien aikaansaannoksia, vaan kunnioittaa niitä kuin pyhiä arvoja konsanaan.”

Enkeleitä ja demoneita

Oikosulun järjestävät siis fuksit, jotka koavat riveistään päävastaavan ja monipäisen organisaation toteuttamaan vuoden kiistämättä kovimmat fuksibileet. Alkujaan juhlapaikkana toimi Servin mökki, mutta viime vuosina bileet on järjestetty jollain keskustan klubilla, kuten esimerkiksi Feverissä, The Clubilla tai KY:llä, jossa Oikosulku ’07 toteutettiin. Teemabileiden ystävät pääsevät elementtiinsä, sillä Oikosulkua on juhlittu jos jonkinlaisissa

tunnelmissa: takavuosien teemoja ovat olleet mm. jääkausi, 70-luku sekä Taivas ja helvetti.

Viime vuonna teemana oli armeija, joten kaivoimme maastohousumme ja naamiointivärimme naftaliinista. Suunnitteluvaiheessa myös idea Saharabileistä nousi esille - suuruudenhulluudelle ja villoille suunnitelmille on siis Oikosulun järjestämisessä sijaa. (Käytännön toteutus tosin ansaitsee myös huomiota - muutama tonni hiekkaa klubin lattialla saattaisi saada bilepaikan omistajat suhtautumaan tulevaisuudessa viileästi sähköfukseihin.)

Nokkelan teeman ympärille on hyvä lähteä rakentamaan bileitä ja kehittä-

kaan. Näin tutustutte myös vanhempiin tieteenharjoittajiin, jotka mahdollisesta pelottavasta ensivaikutelmasta huolimatta ovat varsin lupsakkaa porukkaa. (Vinkki: Myös fuksipistekortti täyttyy kuin huomaamatta hauskanpidon lomassa.)

Toivottavasti teillä on hyvä olla.

Ihanasti innoissaan,
Saara ja Ode

P.S. Ujostuttaa vietävästi? Et ole uskaltanut vielä yhteenkään tapahtumaan? Ei hätää, ei ole vielä liian myöhäistä! Olet varmasti kiva, ja vaikket olisikaan, ei me sitä päin naamaa sanota. ;) Saa tulla juttelemaan!

ulku '07

telemään ohjelmaa. Tulevasta Oikosulusta tiedetään vain se, että syntymässä ovat tänäkin vuonna fuksien näköiset bileet.

”Mikäli virta kasvaa suureksi, oikosulun seurauksena on ylikuumentuminen ja pahimmasa tapauksessa tulipalo tai räjähdys.”

Kaiken kaikkiaan on ehdottomasti kokemisen arvoista lähteä mukaan järjestämään. Allekirjoittanut oli mukana viime vuoden koristelutiimissä, ja mieleen jäi monia hauskoja episodeja. Pääsimme klubille valmistelemaan koristeluja jo päivällä, ja illalla oli hienoa päästä näkemään kättensä töitä bilettämisen ohessa. Juhlilta jäi hyvä tunnelma, sillä kun kaikki järjestelyn osa-alueet olivat tehneet parhaansa ja porukkaa riitti, onnistunut Oikosulku oli valmis.

Bileiden järjestämiseen liittyy monia erilaisia tehtäviä niin muusikoille, näyttelijöille, lipunmyyjille kuin koristelijoillekin. Kaikista näistä kerrotaan tarkemmin 15.9. OK20:ssa järjestettävässä Oikosulkumoottorissa, jossa juhlakansalle jaetaan tehtävät ja vastualueet. Vaikka et päävastaavaksi pyrkisikään, kannattaa silti mennä Moottoriin: pääset filistelemään tulevia bileitä ja saatat jopa löytää juuri sinulle sopivan tehtävän, jonka myötä olet mukana järjestämässä Oikosulkua '08!

Asialliset lainaukset Wikipediasta, vähemmän asialliset SIKin historiikista.

Kuva: Silja Tirronen

**Moottorissa lisää 15.9.
Oikosulku 15.10.**

Kiltapatruunan syyspaukahdus

Edellisessä kiltapatruunan palstassa kirjoitin kuinka kannattaa tehdä TKK-opiskeluajasta mahdollisimman mielekäs ja monipuolinen. Eräs mielekkyyden rajan molemmin puolin heiluva ja erityisesti teekkarien ja teologien keskuudessa monipuolisin tavoin toteutuva aktiviteetti, on pään täyteen vetäminen. Tässä tekstissä käsittelem tuota ah-niin-usein esiintyvää jumalten juomaa ja juoppojen kirousta, kuningas alkoholia. Toivon tosiaan, että tulevasta vuodesta tulee monella tapaa ikimuistoinen. Alkomahoolilla vaan on sellainen kaksijakoinen piirre että se toimii niin juhlien vauhdittajana, kuin myös niiden hyvien muistojen tuhoajana. Tässä vaiheessa perheen heikkohermoisimmat ja tiukkapipoisimmat voivatkin sitten siirtyä suoraan uusimman akkarin pariin. (Kiltahuoneelta löytyy varsin monipuolinen lukemisvalikoima, suosittelten.)

Viina on viisasten juoma, bileet ilman morkkista, hauskanpito ilman alkoholia on teeskentelyä, teekkaritoiminnan pitkät perinteet ja alkoholin osuus... aiheesta löytyy varsin paljon teesejä molemmin puolin. En halua sortua holhoamiseen tahi alkoholin vaaroille pelottelemiseen, joten totean kuivasti että tämä on aiheellinen keskusteluaihe. Olemmehan kaikki aikuisia ja saamme vastata omista tekosistamme ihan itse, nou kidding matter. Sitsit ja juhlat ovat erittäin näkyvä ja äänekkäs osa pitkäikäistä teekkarikulttuuria ja -toimintaa, mutta toiminta ei ole pelkkää juhlimista. Tarjolla on myös mm. urheilua, kulttuuria, jopa opiskeluun ja opiskelijoiden edunvalvontaan liittyvää toimintaa. Lyhyesti sanottuna yhteisöllisyyttä sen kaikissa muodoissaan. Kilta ja kiltatoiminta ovat erinomaisen hyviä esimerkkejä yhdessä tekemisestä ja yhteisönä toimimisesta. Joskus tähän toimintaan kuuluu myös juhliminen ja alkoholinkäyttö. Ylettömän dokaamisen ihannoiminen ei tietenkään ole hyvä juttu ja onneksi viime aikojen näkemäni ja kuulemani perusteella ylilyöntien määrä on hyvässä laskussa.

Jos nyt kuitenkin olo tuntuu vieraantuneelta tai ahdistuneelta, kannattaa muistaa että on olemassa muitakin mahdollisuuksia yhteisöllisyyteen ja vieläpä aivan lähituntumassa. TKY:n piirissä toimii lukuisia yhdistyksiä, joilla se oman tekemisen alue on kapea-alaisempi ja saattaa vastata paremmin toiveitasi. Vaikka sain kritiikkiä seuraavasta kannanotostani, toistan sen silti. Kaikkia on mahdoton miellyttää. Jos ei homma kiinnosta tai tuntuu jopa ahdistavalta, niin... pitäisikö sanoa pahasti vai hyvästi? Killassa oikeasti teemme parhaamme jäsenistön toiveiden ja viihtyvyyden eteen, mutta aina se ei vaan riitä. Näissä puitteissa olemme mielestäni toimineet varsin hyvin. Haluan silti muistuttaa kaikkia killan toimijoita (ml. itseäni), että ei pidä myöskään herpaantua toiminnan kehittämisessä. Kun olen hie-man vilkuillut keväällä tehdystä palautekyselystä tullutta tietoa, niin kehotan kiinnittämään erityistä huomiota siihen mitä jäsenistö kertoo meille toiveistaan ja pohtimaan miten voisimme paremmin vastata näihin toiveisiin.

Keskustelun vauhdittamiseksi tai ihan vaan yleisen neuvottomuuden iskiessä kannattaa tsekata kiltapatruunan "Kuinka toimia alkoholin kanssa tai ilman"-vinkkilista:

Rivijäsenille

-Älä sorru ryhmäpaineen mukana. Yllytyshulluille löytyy vaikka Idolsin koe-laulut, Suomen pelkokerroin ja erityisesti kolajuontiin Ennätystehdas. Koskaan en ole katunut sitä, että puolilta öin vaihtaa limulinjalle tai voi jopa lähteä pois huonoista tai väsyttävistä bileistä. Bileiden venyttämistä väen vänkään aamun pikkutunneille asti sen sijaan olen katunut hyvinkin usein.

-Kilta tarjoaa paljon monipuolista toimintaa ja alkoholi ei ole mukana kaikessa tai kaikkialla. Tutustu ilmoitustaulun, jäsenmailin ja killan webisivujen tarjontaan.

-Kilta on erinomaisen hieno mahdollisuus tutustua ihmisiin ja mahdollisuus kokeilla myös omia organisointitaitojaan, mutta ei suinkaan ainoa mahdollisuus. Esimerkiksi TKY:n piirissä toimii lukuisia eri tyyppisiä yhdistyksiä, joilla voi olla paremmin juuri Sinulle sopivaa ohjelma- ja aktiviteettitarjontaa

Toimihenkilöille ja erityisesti hallitukselle

-Edustat itsesi lisäksi myös muita toimitsijoita ja koko kiltaa. Käyttäy sen mukaisesti, myös alkoholin kanssa. Railakkaammat jatkot voi järjestää esim. JMT:n kattuhuoneistoissa tai maan alla.

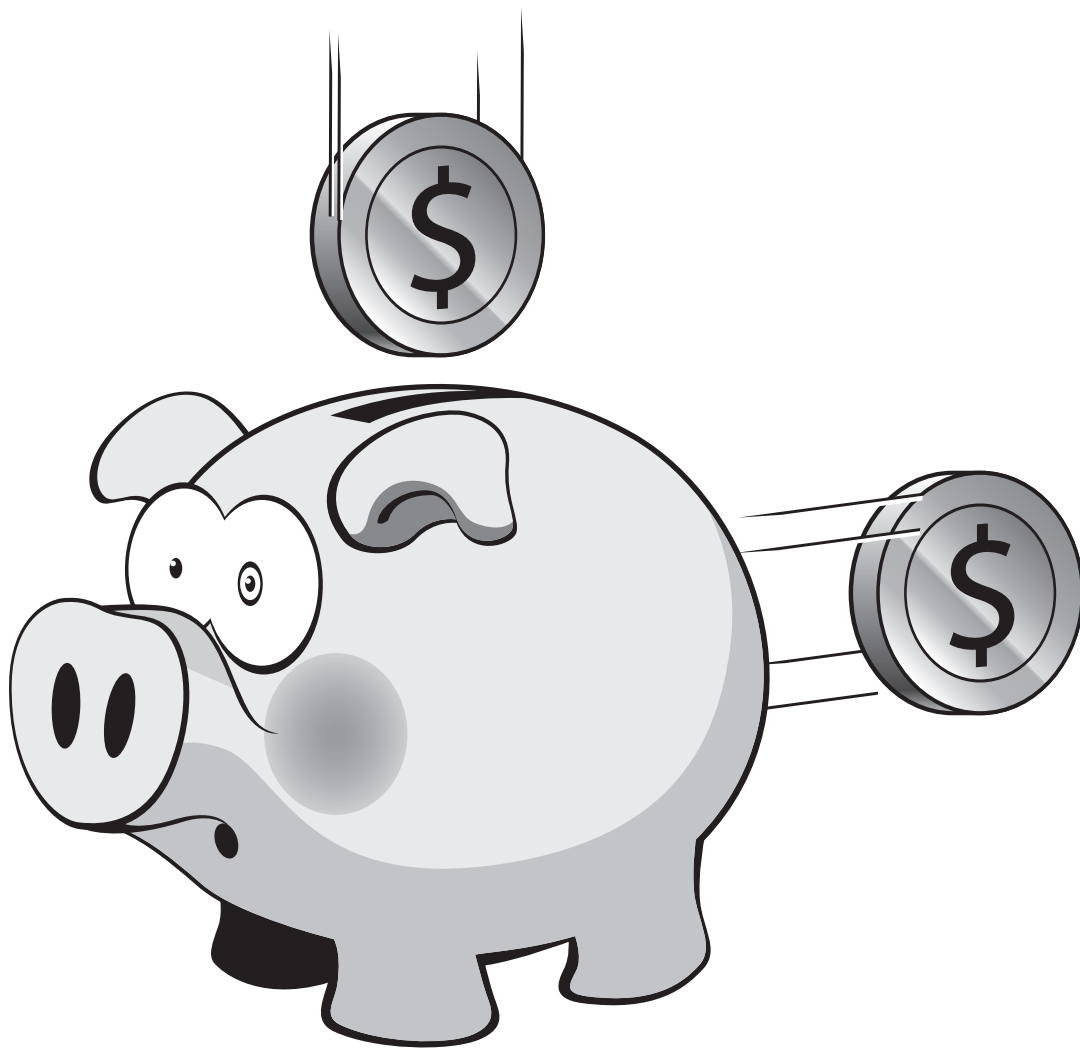
-Älä yllytä ihmisiä sellaisiin asioihin, jotka eivät heitä oikeasti kiinnosta. Äläkä itsekään lähde mukaan yllytyksiin. Toimitsijoilla on hyvä ryhmähenki ja omassa porukassa alkaneet jutut eivät välttämättä näytä samanlaisilta ulkopuolisille.

-Kunnolliset alkoholittomat versiot sitseille ja muihin vastaavanlaisiin tapahtumiin. Kyllä sieltä baarin puolelta sitten varmaan löytyy tarvittaessa se 'pakollinen' alkusnapsi tai kahviavec.

Kiltapatruunan paukahdus on tällä kertaa enemmän positiivissävytteinen, mutta vakavalla aihealueella. Olen nähnyt ihan riittävästi myös sitä läträämisen nurjaa puolta, niin ymmärrän miksi ihmisillä on taipumusta huolestua aiheesta. Kannattaa silti muistaa, että Iso Laiva kääntyy hitaasti. Tämän kokoisessa organisaatiossa tai yhteisössä muutokset eivät tapahdu yhdessä yössä. Kun toimihenkilöiden "kiltaura" kestää keskimäärin noin 2-3 aktiivivuotta, asiat pääsevät vuosien saatossa unohtumaan. Voin hyvällä mielellä todeta, että tässäkin asiassa killassamme on tapahtunut erittäin paljon positiivista kehitystä. Jatketaan samaan malliin ja muistetaan kohtuus muissakin kuin kulutusluottojen ehdoissa ja stressaamisen määrässä.

Hauskaa ja tapahtumarikasta syksyä kaikille!

-Saku Partanen, Kiltapatruuna

1. Oma nimi
2. Vuosikurssi
3. Linja ja pääaine
4. Firman nimi
5. Miten sait paikan?
6. Mitä teit?
7. Mikä oli kiinnostavinta, mikä taas ikävintä?
8. Mitä uusia kokemuksia sait?
9. Vastasiko homma ennakko-odotuksia?
10. Jäitkö firmaan töihin kesän jälkeen?

1. Ina Sandström
2. 2003
3. Sähkötekniikka, Sähköjärjestelmät
4. Sähköinfo Oy
5. Näin viime syksynä sähköosaston ala-aulan ilmoitustaululla rekryilmoituksen, jossa haettiin ”kirjoitustaitoista teekkaria”. Sehän olen minä! Laitoin sähköpostia ilmoituksen yhteyshenkilölle (joka on myös Polyteekkarin vanha päätoimittaja) ja kyselin hieman lisää hommasta. Aloitin työt siis jo viime syksynä marraskuussa. Työnkuva oli aluksi sähköalaa koskevien lehtijuttujen kirjoittelua.
6. Aluksi tosiaan kirjoittelin sähköalaan liittyvistä asioista artikkeleja. Myöhemmin työnkuvani täydentyi erilaisilla teknisillä projekteilla esimerkiksi Sähkötietokorttien parissa. Aloin myös toimittaa talotekniikka.eu-nettisivuja.
7. Kiinnostavinta on ollut ihmisten tapaaminen. Toimittajan työ sähköalan lehtiä toimittavassa yrityksessä avaa ovia moneen suuntaan. Olen tutustunut moniin sellaisiin henkilöihin, joihin muuten tutustuminen olisi varmasti ollut vaikeaa. Olen luonut kontakteja useisiin sähköalan yrityksiin ja järjestöihin. Ikäviä päiviä on ollut aika vähän. Joskus tuskastun photarin tai nettijulkaisujärjestelmien kanssa pelaamiseen, mutta yleisesti ottaen työ on mukavaa.
8. Uusien ihmisten lisäksi olen saanut paljon laajemman kuvan koko sähkö- energia- ja talotekniikka-alasta. Olen päässyt kuuntelemaan mielenkiintoisia luentoja ja tutustumaan sähköalan uusimpiin tuuliin aitiopaikalta.
9. Itse työt vastasivat ennako-odotuksia hyvin. Se mikä yllätti, oli se kuinka paljon tällä alalla tutustuu mukaviin, mielenkiintoisiin ja mahdollisesti tulevan uran kannalta tärkeisiin henkilöihin.
10. Aion jatkaa täällä ainakin vuoden loppuun. Sitten alkaa varmaan jo dippa kolkutella oven takana, joten katsotaan mitä lukuisista uusista kontakteistani käytän dippapaikan saamiseen.

1. Anna Törrönen

2. 4

3. Informaatioverkostot, Ihmisläheiset tietojärjestelmät

4. Accenture

5. Täytin yrityksen rekrytointisivustolta löytyneen hakulomakkeen.

6. Olin mukana projektissa, jossa tehdään asiantuntijajärjestelmää suurelle valtion virastolle. Tein töitä sekä testaus- että määrittelytiimeille.

7. Kesällä oli toimistolla hiljaisempaa kesälomien vuoksi ja työtahdin kanssa rauhallisempaa, mutta projekti oli todella iso, joten pääsin näkemään ja tekemään erilaisia asioita.

8. En ole aikaisemmin ollut mukana softa-projektissa, joten opin todella paljon uutta. Mukavia kokemuksia olivat myös kesätyöntekijöille ja projektin henkilökunnalle järjestetyt erilaiset tapahtumat. Parasta oli silti, että koin löytäneeni koulutustani vastaavaa työtä, jota voisin myöhemminkin tehdä.

9. Minulla ei ollut erityisemmin ennako-odotuksia, koska en tiennyt paljoakaan Accenturesta tai konsultoinnista, joten olin positiivisesti yllättynyt.

10. Minua on pyydetty osa-aikaiseksi. Pitää vain katsoa miten se sopii opiskeluihini, mutta luultavasti tulen jatkamaan projektissa.

1. Marko Miettinen

2. 2002

3. Est - opinnot kuitenkin Teknillisen fysiikan lääketieteen tekniikan pääaineen mukaan

4. GE Healthcare Finland Oy

5. Kaverini oli samoissa hommissa ennen minua, ja kuulin marraskuussa 2006 heidän etsivän lisää työntekijöitä testaustiimiin. Lähetin maililla vapaamuotoisen työhakemuksen ja CV:n tiimin vetäjälle. Parin päivän kuluttua kävinkin jo porisemassa mukavia ja kiertelimme paikkoja tunnin-parin ajan. Vastaus työn alkamisesta vuoden (2007) alusta tuli joidenkin päivien kuluttua. Työsuhde on jatkunut siitä lähtien.

6. Työnkuva on pääasiassa sairaalamonitorien testausta ja sisälsi kuluneena kesänä myös uusien työntekijöiden perehdyttämistä. Tänä kesänä on tosin erittäin tutuksi tullut kahvihuone ja internetin ihmeellinen maailma, sillä kehitystyön takkuamisen johdosta ei testaustiimilläkään ole keskimäärin kiirettä pitänyt.

7. Kiinnostavinta työssä on oppiminen erityisesti lukemattomista parametreista, joita ihmisestä voidaan mitata. Tästä on ollut suoraa hyötyä myös kouluopinnoissa. Tylsintä on testaustyön puuduttavuus ja samanlaisuus pidemmän päälle. Erittäin suurena plussana on suuri opiskelijoiden (eli samanhenkisten ihmisten) määrä tiimissä.

8. Tänä kesänä uudet kokemukset ovat olleet melko vähissä työnkuvan pysyttyä yli vuoden samana. Yksittäinen erittäin mielenkiintoinen juttu oli kuitenkin 1,5-päiväinen sairaalaperehdytys, jossa pääsimme mm. seuraamaan leikkausta.

9. Työnkuva oli kyllä melko lailla selvä kaverin kuvauksen ja työhaastattelun perusteella.

10. Kuten selväksi lienee tullut: jäin. Parhaimpana puolena on työnantajan täysi joustavuus työaikojen ja viikkotuntimäärien suhteen. Firmassa on myös paljon mahdollisuuksia muihin opiskelualaani liittyviin työtehtäviin.

1. Matti Kuusmin
2. 3.
3. TLT, Tietoverkkotekniikka
4. Eden Springs Oy Finland
5. Hain työkkäriin netistä ilmoituksia
6. Ajoin kuorma-autolla lähdevettä yrityksille ja tein huoltoja lähdevesiautomaateille, eli jakeluauton ajoa ja asiakaspalvelua sekä huoltomiehen hommia.
7. Työ oli hyvin itsenäistä, ajoreitistä lähtien kaiken saa tehdä itse. Vaihtelua työssä oli mukavasti sillä jokainen asiakaskäynti on erilainen. Ikävää työssä on tymeät asiakkaat.
8. Asiakaspalvelusta oppi paljon uutta, myöskin ajokokemus on karttunut hurjasti.
9. Melkolailla. Haastetta työssä on ehkä enemmän kuin olisin osannut ensisilmäyksellä odottaa. Ajoreittien miettiminen ja toiminnan optimointi vie yllättävän paljon aikaa päivästä.
10. Satunnaista keikkaduunia pitkin syksyä ja talvea, yksittäisiä työpäiviä firman tarpeen ja omien aikataulujen puitteissa.

1. Sini Kinnunen
2. 2006
3. Helsingin Yliopisto, Lääketieteellinen tiedekunta |TKK, Bioinformaatioteknologia, Bioadaptiivinen tekniikka ja biomateriaalit
4. ratiopharm Oy
5. Lähettelin viime talvena avoimia hakemuksia useampaan lääkealan yritykseen, koska uskoin täten pääseväni työhön, josta on hyötyä sekä tekniikan että lääketieteen opinnoille. Lähettämistäni hakemuksista kolme tärppäsi. Tarjotuista paikoista valitsin ratiopharmin lähinnä palkan ja toimiston sijainnin vuoksi. Työtehtävät kaikissa olivat samankaltaiset.
6. Toimin hallinnon ja logistiikan assistenttina. Kesän aikana pääsin tutustumaan niin kirjapitoon, laskutukseen, budjetin laadintaan kuin tuotannonsuunnitteluunkin.
7. Mukavinta oli huomata, että vastuuta annettiin myös kesätyöntekijöille (meitä taisi olla huimat kolme kappaletta koko firmassa) heti alusta asti. Alkuun jokin anettu projekti saattoi tuntua ylivoimaisen hankalalta, mutta pienellä päähkäilyllä ja työkavereiden neuvoilla hommat tulivat hoidettua ajoissa. Kiinnostavinta olivat siis erilaiset haasteelliset projektit ja itsensä voittaminen niissä. Myös työilmapiiri oli mukava ja kannustava. Ikävintä oli ehkä puolestaan kaikki ns. "aivot narikkaan"-duuni, kuten vaikkapa laskujen syöttäminen tietokantaan. Numeroiden ja koodien näppäileminen kun ei ihan hirveän mielenkiintoista ole. Onneksi kuitenkin valtaosa työajasta kului "oikeiden" töiden tekoon.
8. Kesän aikana minulla oli selvästi oma hommani ja paikkani logistiikkatiimissä. Sen sijaan että olisin aiempien muissa yrityksissä vietettyjen kesien tapaan ollut toimiston yleinen nakkikone, minulla oli selkeästi oma alueeni josta vastasin. Tämän ansioista työ säilyi mielekkäänä eikä alkanut tuntua tylsältä.
9. Koen saaneeni työpaikalta sitä mitä lähdin hakemaan. Kesän aikana opin enemmän logistiikasta, markkinoinnista ja kirjanpidosta kuin itse lääkkeistä ja lääkeaineista. Lääketieteen opintoja ajatellen opin kuitenkin paljon esimerkiksi lääkeaineisiin liittyvästä lainsäädännöstä ja lääkkeiden vaikuttavista aineista. Kesä oli siis varsin onnistunut sekä lääketieteen että tekniikan opintoja ajatellen.
10. En. Opiskelu ja opiskelijaelämä vievät sen verran runsaasti aikaa, ettei työnteolle jää juurikaan aikaa. Tarpeen tullen voin jatkaa ratiopharmilla taas ensi kesänä.

1. Olli Laine
2. 2002
3. Tietoliikennetekniikka, Yrityksen viestintäjärjestelmät
4. HiQ Softplan Oy
5. Kävin Contact Forum tapahtumassa keväällä ja satuin kulkemaan HiQ Softplanin standille. Juttelin yrityksen edustajien kanssa ja käytännössä ensimmäistä kertaa kuulin yrityksestä. Seuraavan kerran juttelin IT-iltapäivä-tapahtumassa HiQ Softplanin edustajien kanssa ja kiinnostuin enemmän yrityksestä. Hain työpaikkaa avoimella hakemuksella. Minut kutsuttiin haastatteluun ja varsin pian haastattelun jälkeen yhteinen taival varmistui.
6. Kesän aikana olen ollut merkittävässä roolissa yrityksen kompetenssien hallintajärjestelmän kehittämisessä. Lisäksi olen käynyt Microsoft-teknologia kursseilla.
7. Kiinnostavinta on ehdottomasti ollut ylipäätään tutustuminen uusiin ihmisiin ja toimintamalleihin. Ikävää työssä ei ole ollut mikään, mutta olisin toivonut, että pahimpien lomaviikkojen aikana ei olisi ollut niin hiljaista ja rauhallista.
8. Ihmisen toimintamallit ovat aina omanlaisia ja erilaisten ihmisten kanssa toimeen tuleminen on erittäin palkitsevaa. Opin myös paljon uutta teknistä tietoa ja sain kokemusta konsulttina toimimisesta.
9. Homma vastasi ennako-odotuksia varsin hyvin.
10. Jatkan töitä vakituisesti osa-aikaisena.

1. Miika Heini
2. 2005
3. Tietoliikennetekniikka, Tietoverkkotekniikka
4. TietoEnator Processing & Network
5. Sain yhteystietoja tuttavani kautta. Kyselin töitä ja kyselyni ohjattiin eteenpäin esimiehelle, jolla oli rekrytointitarvetta.
6. Toimin asiakastuessa, joka käsitti pääasiassa työasematukea. Käytännössä ihmisten ongelmien ratkomista eri järjestelmiin liittyen. Aina käyttäjätunnus/salasanaongelmista ohjelmisto- ja laiteongelmiin.
7. Kiinnostavinta oli törmätä haastaviin ongelmiin, mitkä eivät ratkenneet aivan sormia napsauttamalla. Varsinkin ongelmat, joiden taustalla oli jokin isompi probleema, olivat mielenkiintoisia. Mielenkiintoista oli myös miettiä vaihtoehtoisia ratkaisuja ongelmiin ja pohtia keinoja työskentelyn tehostamiseksi ja loppukäyttäjän kokeman palvelun laadun parantamiseksi. Käyttäjiltä tuli muutaman kerran ikäviä kommentteja, jotka hetkellisesti saivat ärtyneeksi.
8. Aiemmin olen ollut töissä pienissä yrityksissä, joten nyt pääsin tutustumaan ison talon toimintaan. Molemmissa on hyvät ja huonot puolet, jotka tulivat melko nopeasti esille. Työporukka oli pääosin mukavaa ja osan kanssa varmasti tulee pidettyä yhteyttä kesän jälkeenkin. Teknisellä puolella ei uusia asioita kovin paljon tullut. Käsitys isoilla yrityksillä käytössä olevista järjestelmistä syveni. Hyvää kokemusta tuli käyttäjien opastamisesta erilaisten ongelmien kanssa.
9. Pääosin kyllä. Alkuun ei ollut aina ihan valmis siihen, että kysymyksiä tuli laidasta laitaan, koska asioita oli todella paljon. Hommaan pääsi kuitenkin nopeasti sisälle.
10. En, mutta toivonmukaan on jalka oven välissä jatkoa ajatellen.

1. Saara Hyrkkö
2. 2006
3. Bioinformaatiteknologia ja pääaineena ehkä bioelektroniikka,
4. Leirikesä ry
5. Aika moni kaveri on viettänyt ihania kesiä kyseisen firman leivissä, joten pistin itsekin (parin vuoden empimisen jälkeen) netissä hake-
muksen vetämään.
6. Olin lastenleirillä ohjaajana. Toisin sanoen suunnittelin, järjestelin ja toteutin ohjelmaa n. 7-15-vuotiaille lapsille ja nuorille sekä ennen kaikkea pidin huolta siitä, että heillä on hyvä olla. Lisäksi toki myös rakensin, siivosin, pesin pyykkiä, istuin palaverissa ja asuin teltas-
sa.
7. Kiinnostavaa oli melkein kaikki! Lasten kanssa touhuaminen ja lei-
riellä itsessään antavat jo tosi paljon. Lisätään soppaan vielä maan-
mainio Kiljava, jossa seitsemänmetrin tultasyöksevä lohikäärme-
kin on mahdollinen, sekä aikamoisen ihanat työkaverit. Oli toki ikäviäkin
juttuja. Kinkkiset tilanteet ja pitkät päivät vetävät välillä aika voi-
mattomaksi. Normaaliin kesään kuuluvat iltariennot jäivät myös aika
pitkälti väliin, kun vietin leirillä viisi vuorokautta viikossa nonstoppi-
na. (En sitten tiedä onko se ikävä juttu vai kenties sittenkin ihan hyvä
vaan...) Eikä vessojen siivoaminen tietenkään mitään ihan herkkua
ole.
8. Vaikka mitä. Ehkä jännittävimpiä ja opettavaisimpia viikkoja koin
kehitysvammaisten lasten ohjaajana. Sen lisäksi myös varmistin sei-
nä- ja korikiipeilyä, pukeuduin leijonapukuun, piilottelin pari tuntia
jätessä merirosvoasussa ja kaivoin oja, kun sade olikin astetta
rankempi. Muun muassa.
9. Vastasi ehdottomasti, ja aika monessa kohtaa ylittikin ne. Tieten-
kään ihan kaikkeen ei osannut varautua, mutta oli hullun siistiä muu-
taman työviikon jälkeen huomata, että hei vau, osaan nää jutut.
10. En varsinaisesti (leirejä kun ei syksyllä ole), mutta haen toki uu-
destaan ensi kesäksi tai ehkä jo talveksi.

1. Juha-Matti Lehtinen
2. IV (N)
3. TLT, Akustiikka- ja äänenkäsittelytekniikka
4. VTT
5. Hain töihin nettilomakkeella - suhteita ei ollut millään muo-
toa. VTT:ltä soittivat sitten maaliskuussa haastatteluun. Itse en
nettilomakkeen lisäksi muuta tehnyt paikan saamisen eteen.
6. Media- ja Internet aiheisia hommia: kännykkä-digi-tv:n tie-
donsiirtoprotokollan tutkimista, sosiaalisen profiloinnin ja
ilmastoaiheisen projektin parissa ohjelmointia ja käyttöksen
tekemistä.
7. Hauskinta oli rento ilmapiiri, joustavat työajat ja erityisesti
parityöskentely eräässä projektissa, jossa Java apuna piti sää-
tää käyttöliittymän ja tietokannan välissä. Ikävintä oli kun aina
ei ollut tiedossa miten hommassa edetään -> työnpuute.
8. Akateeminen työympäristö oli uutta joustavine työaikoi-
neen ja ei-vittumaisine pomoineen. Työ oli ei-fyysistä ja rentoa,
joskus yksinäistä. Putty koneelle ehdottomasti!
9. Aika pitkälti vastasi odotuksia. Ei ihan niin teollisuuden mei-
ninki kuin olin kuullut (oli siis melko kiireetöntä, vaikka toki
jotain "dediksiäkin" oli). Voi johtua toisaalta siitä, että olin har-
joittelijan asemassa.
10. Jäin, tuntui melko luonnolliselta ratkaisulta. Toivottavasti
aikaa riittää sekä opiskeluun että työskentelyyn.

KUITENKIN... Opiskelu on kivempaa kuin työssäkäynti! :)

NOKIA

1. Anna Karppinen
2. 2005
3. TLT, käyttäjäkeskeinen tietoliikennetekniikka
4. Nokia
5. Vanha työkaveri kyseli, olisinko kiinnostunut hommasta. (Olen ollut kaksi aikaisempaa kesää töissä Noksulla, mutta eri tiimeissä.)
6. Kilpailija-benchmarkkausta N-sarjalle (eli räpläsin kaikenlaisia Nokian kilpailijapuhelimia ja etsin niistä tietoa).
7. Kivaa oli tietysti kokeilla kaikenlaisia puhelimia. Lisäksi oli kiinnostavaa, että hommatarjosi hyvän näköalapaikan Nokialla. Opin, miten eri puhelimet kohdistetaan erilaisille ihmisille, ja mitkä ovat Nokian tavoitteet N-sarjan kehityksessä ja markkinoinnissa. Hauskaa oli myös, että Nokialla oli töissä paljon muita kesäharjoittelijoita eri yliopistoista. Meillä oli yhteinen "summer trainee lunch", jossa tutustui moneen hauskaan tyyppiin. Välillä lounastauot venähtivät kunnolla, kun oikein innostuimme heittämään läppää. Ikävintä oli se, että työ oli aika yksinäistä. Toisaalta oli hyvä, että oli oma projekti ja koko ajan jotain tekemistä. Silti olisi välillä ollut kiva tehdä tiimityötä ja vaihtaa mielipiteitä muiden kanssa. Nokialla tuli myös todettua ison firman huonot puolet: byrokratiassa ja pientenkin asioiden järjestämisessä kului paljon turhaa aikaa.
8. Opin uusia asioita markkinoinnista ja sain siitä käytännön kokemusta. Puhelimen benchmarkkauksessa mietin ja arvioin puhelimia paljon myös käytettävyyden kannalta, mistä on varmasti hyötyä pääaineeni käyttäjäkeskeisen TLT:n opintojen kannalta.)
9. Ei täysin, mutta perusidealtaan joo.
10. En, lähden Saksaan vaihto-opiskelemaan.

1. Riku Lääkkölä
2. 2007
3. TLT, pääaineesta ei varmaa tietoa toistaiseksi
4. Tietoliikenne- ja tietoverkkotekniikan laitos; Elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunta; Teknillinen Korkeakoulu
5. Ottaessani opiskelupaikan TKK:lla vastaan, johtuen riittävän suuresta pistesaldosta, sain kutsun entisen osaston "tohtorilinjalle" (aiempina vuosina ilmeisesti myös nimeä "tutkimussuuntautuneiden linja" on käytetty). Alkuvuodesta 2008 tiedekuntamme päätti suuressa viisaudessaan tukea ensimmäisen ja toisen vuosikurssin tohtorilinjalaisten palkkaamista laitoksille kesätöihin, ja laitokset saivat listan tohtorilinjalaisista. Tätä kautta eräs TVL:n professori otti minuun yhteyttä (kyllä! normaalista poiketen työnantaja pyysi minua töihin ennenkuin ehdin edes itse hakea), sovimme tapaamisen ja laitoimme nimet paperiin.
6. Tehtävänimike oli yllättäen tutkimusapulainen, mutta se nyt ei juuri vielä mitään kerro. Fuksivuoden opintopohjalla tietenkään ei näin tutkimusnäkökulmasta hirveästi vielä pysty tekemään, joten tehtäväni oli suurelta osin painottunut erinäisten työkalujen käytön opetteluun. Pääasiallisesti opettelini Mathematica-softan käyttöä sekä toteutin sillä algoritmeja, joita voidaan käyttää langattomien verkkojen perkolaation (continuum percolation, tasossa) tutkimiseen ja visualisointiin. Kirjoitushetkellä on meneillään loppuraportin laatiminen (käyttäen tietysti mainiota LaTeX:ia).
7. Tieteestä ja tutkimuksesta kiinnostuneena on tietysti mukava päästä hieman lähempää seuraamaan kuinka sitä tiedettä oikeasti tehdään, vaikka omakohtaisesti ei juuri tullut mitään suurta saavutettua (ainakin kahvituntikeskustelut olivat mielenkiintoisia!). Mathematican ja LaTeX:in opettelusta myös on varmasti hyötyä myös tulevaisuissa opinnoissa. Ikäväksi puoleksi voisi ehkä mainita sen, että hommani oli suurimmaksi osaksi yksin vääntämistä, koska se ei kuulunut mihinkään suurempaan projektiin. Ryhmätöitä ei siis eivätkä juurikaan karttuneet.
8. Kyseessä on oikeastaan ensimmäinen kesätyökokemukseni, joten ihan yleistä työkokemusta tietysti karttui noiden jo mainittujen uusien taitojen lisäksi.
9. Hektisen fuksivuoden jälkeen sopivan maltillinen tahti ja leppoisa ilmapiiri yllättivät positiivisesti. En osaa kyllä yhtään pettymystä tähän mainita.
10. Aiheesta ei kirjoitushetkellä ole vielä keskusteltu, mutta jossain määrin kiinnostusta on. Jos en osa-aikaiseksi jää, niin ainakin ensi kesänä voisi kuvitella olevan hyvät mahdollisuudet (ja kiinnostustakin on) päästä uudelleen töihin. Elleivät sitten pomoni ole tulleet siihen tulokseen, että tätä laiskuria ei ainakaan uudelleen palkata...

Näin lopuksi voisin mainita, että en ole ainakaan joutunut katumaan TKK:lle kesätöihin jäämistä, sillä juurikaan negatiivisia puolia ei hommasta löytynyt. Positiivisia sen sijaan on jo mainittujen lisäksi rutkasti, esimerkiksi todella lyhyt työmatka, opiskelijahintainen ruoka ravintoloissa sekä riittävä palkka. Voin ehdottomasti suositella tänne töihin hakemista, muillekin kuin tohtorilinjalaisille!

1. Juho Erkkilä
2. 2005
3. Tietoliikennetekniikka
4. Siemens
5. Jossain killan kekkereissä kysyin eräältä tutulta misä se on toissa ja läpällä heitin että hommaa mulle työpaikka sieltä. Seuraavalla viikolla taisikin jo lähettää e-mail osoitteen minne hakemus kannattaa mailata.
6. Toimin ServiceDeskin kehitys- & tukitiimissä. Suurimmalti osin väänän exceleitä erinäisistä jutuista.
7. Kiinnostavinta oli kevyen vastuun saaminen ja vapaat työohjeet. Piti itse käyttää aivoja työn eteenpäin saamiseksi. Tylsää on tietenkin se kun työ muodostuu samoista askareista, se vaihe tulee aina välillä. Tosi kiinnostavaa on myös firman eri juhlissa!
8. Yllärikokemuksena jouduin/sain kouluttamaan ihmisiä ohjelmistoihin ja äkkilahtoja työmatkoille Tallinaan.
9. Odotin joutuvani tekemään jotain leikkaa-liimaa pallikkatyötä. Toisin kävi.
10. Jäin töihin.

1. Silja Tirronen
2. 5.
3. TLT, akustiikka ja äänenkäsittelytekniikka
4. Oy LM Ericsson Ab
5. Keväällä 2007 hain nettilomakkeella ja haastattelupyyntö tuli viimein loppukeväältä. Tänä vuonna riitti, kun kysyin vain pomolta uutusta sopimusta.
6. Olin mukana projektissa, jossa tehtiin uusi versio erästä DSP-kortista, joka on yksi osa media gatewayä. Minun hommani oli testata puheenlaatu uudessa versiossa.
7. Kiinnostavaa oli päästä tutustumaan myös hardwareen, kun aikaisemmin tein töitä vain softan parissa. Pääsin projektin puitteissa myös kahteen kertaan ulkomaille, mikä oli tosi hauskaa. Ikävintä oli pitkät päivät tietokoneella, usein tuli silmät, niskat ja kädet kipeiksi ja joskus oli ihan vaan tylsää.
8. Projektin aikana tutustui erilaisia taustoja omaaviin ihmisiin ja oppi testaamisesta paljon. Jouduin jopa ottamaan oikeasti hieman vastuuta jostain työtehtävästä :) Bonuksena opin mielettömästi ruotsia! (lähes kaikki projektissa olleet olivat suomenruotsalaisia)
9. Kyllä, joinain hetkinä oli ehkä vähän hausempaakin kuin uskalsi kuvitella.
10. Kyllä vaan, toista kertaa!

A black and white photograph of a man with curly hair and a beard, wearing a light-colored polo shirt and shorts, standing on the deck of a boat. He is reaching up with his right arm towards a thick cable that is being hoisted into the air. The cable forms a large loop in the sky. In the background, a city skyline is visible across a body of water. The overall mood is one of aspiration and achievement.

**READY
FOR NEW EXPERIENCES?**

**TALK TO US ABOUT
CAREER
OPPORTUNITIES**

ERICSSON
TAKING YOU FORWARD

www.ericsson.com/fi

Sössö testaa: Flight roundup

Teksti ja kuvat: Ossi Miikkunen

Sössö on aiemminkin testannut erilaisten kappaleiden aerodynaamisia ominaisuuksia ja niin tehtiin tälläkin kertaa. Kyytiä annettiin satunnaiselle otokselle kännyköitä, jotka Nokian service deskin sohlailujen takia jouduttiin kaivamaan esiin testaajan sekä kavereiden pöytälaatikoista mainitun service deskin pöytälaatikoiden sijaan.

Kännykkä on verrattain heiveröinen laite, joten sen matkaanlähettämisen olisi suotavaa olla kohdallaisen hellävarainen. Tällä vältetään se ongelma että lentomatka saattaisi joidenkin laitteiden kohdalla olla lentomatkojen keskiarvo, jonka laskeminen on ikävää jos osien määrä kasvaa kovin suureksi. Onneksi testiosastolta sattui löytymään trebuchet-tyyppinen katapultti, jolla saa mukavasti lentoon minkä tahansa alle parin kilogramman massaisen kappaleen ja vieläpä suhteellisen rauhallisella kiihdytyksellä.

Katapultin vastapainot.

[Tulokset]

6210 – 30m
3410 – 28m
6210 – 31m (ilman näppäimistöä)
T68 – 17m
3220 – 22m
6150 – 24m
6210 – 23m (ilman akkua)
5130 – 15m (ilman akkua)
5110 – 21m

Lcd-näytöstä tulee vekkulin näköinen kun sitä napauttaa kevyesti.

Kilpakumppanit

Tuloksista selkeästi näkyy että pieni mutta tiheä luuri lentää paremmin, joka tuskin tulee kellekkään kovin-kaan suurena yllätyksenä. Illan paras leiskaus nähtiinkin ampumalla reilun kilon massaista kiveä, joka lensi yli 40m. Katapultin rakenteesta voidaan päätellä myös se että tiettyyn rajaan asti heiton hyötysuhde paranee kun heitettävän kappaleen massa kasvaa, joka tosin tiedettiin etukäteen. Käytetty katapultti vaatisi hieman muokkausta muutenkin ja olisi tuon kokoisena parempi kannettavien tietokoneiden testaamiseen.

Kännyköistä voidaan todeta että ne ovat aivan liian keveitä ja pieniä kunnollisiksi heittovälineiksi. Myös tumma väritys on hankala, sillä ne hukkuvat helposti nurmikkoon, tosin tämä voitaisiin välttää ominaisuudella jolla saisi valot palamaan jatkuvasti ilman sim-korttia. Kuorien kiinnitys saisi olla parempi, samoin akkujen. Näyttöjen iskunsuojaus todettiin riittäväksi kaikissa vähääkään uudemmissa puhelimissa; vain 5110:sta ja 5130:sta saatiin heittämällä näytöt särki.

Syksyn kulttuuritarjonta

Uusi lukukausi ja uudet kujeet! Fukseille kerrottakoon ja muillekin muistutukseksi, että olemme killan kulttuurivastaavat. Jos haluat uusia kulttuurikokemuksia halvemmalla ja mukavassa seurassa, ota meihin yhteyttä. Toimimme kiltalaisien toiveiden mukaisesti, joten ilmoitathan meille, kun löydät kiinnostavan tapahtuman! Yhteystietomme löytyvät killan sivuilta kulttuurin alta.

Pimeneviin ja sateisiin syysiltoihin kuuluvat hyvät elokuvat ja popparit. Muun muassa Finnkinon valikoimasta löytyy Batmania, Kung fu Pandaa, Myrskyä ja Mamma Miaa, jotka ovat kaikki taatusti näkemisen arvoisia. Kino Tapiola on valitettavasti remontissa. Kulttuurivastaavat järjestävät myös 7.10 killan oman leffaillan Kinopolissa. Elokuvia katsotaan läpi yön kello 17 alkaen! Voit itse vaikuttaa leffatarjontaan kertomalla meille omat suosikkisi tai iltaan sopivan teeman. Ideoijien kesken arvotaan palkinto! Lisätietoa löydät killan sivulta ja osoitteesta www.kinopoli.fi.

Syksyn ohjelmaan kuuluu myös musiikkia, teatteria ja kirjansidontaa. Netistä löydätte jo ilmoittautumisen Andrew Lloyd Webberin "keikalle" 27.11. Kirjansidonta on kirjan kokoamista taitetuista arkeista tai yksittäisistä lehdistä sekä kirjan kansien ja selän valmistamista ja niiden kiinnittämistä paikoilleen. Saamme tähän opetusta 25.9. Tule kokeilemaan ja tekemään vaikkapa muistikirjastasi sinun näköisesi!

Syksyä innolla odottaen,
Anna & Heta

"ILMASTONMUUTOS ON JEEES"

Onhan se..

Teksti: Juha-Matti Lehtinen, Kuva: Silja Tirronen

On tätä asiaa jo vatvottu ties kuinka paljon, mutta ajatelin kantaa oman korteni kekoon ilmastonmuutosta koskien. Kaiken maailman faktoja ja fiktioita asiaa koskien on esitetty eri osapuolten lobbaajien toimesta, joten ajatelin siksi sivuuttaa nämä asiat ja ilmaista itseäni niin sanotusti maalaisjärjellä.

PSEUDO-IHMINEN ON PELIMIES

"On se ilmastonmuutos jees. Eikä se välttämättä ole edes ihmisten aikaansaannosta. Ihmiset ovat aina niin pessimistisiä kaiken suhteen - siinä missä muut näkevät suuren pahan, näen minä suuren mahdollisuuden. Esimerkiksi, mieti kuinka paljon Suomen energiateollisuus ja ihmiset säästävät, kun ei tarvitse käyttää niin paljon rahaa lämmitykseen. Sähkökin halpenee. Eikä tarvitse lähteä etelään karkuun kylmyyttä, sillä mitäpä sitä yhdestä tropiikista vaihtamaan toiseen. Tropiikintuntua voi edelleen simuloida paremmin siten, että pitää jokaista taloudesta löytyvää hehkulamppua päällä, jotta kaamosmasennus ei pääsisi iskemään. Valovoimakustannusten kattamiseksi voi käyttää ne rahat, jotka jäävät käteen halvasta sähköstä. Kätevää, eikö totta? Lisäksi talvikunnossapitokustannukset ovat olemattomat ja kaupunginjohtajat ovat tyytyväisiä, koska rahaa jää enemmän omaan taskuun. Napajäätiköt sulavat, joten saadaan enemmän vettä nestemäisessä muodossa ekosysteemiin. Näin ratkaistaan globaali ongelma, vedenpuute. Tämän vesiylimäärän voi toki käyttää eläinkarjan juottamiseen ja oman henkilökohtaisen hygienian kirjaimellisesti ylitsevuotavaan parantamiseen. Ja tässä oli vain muutama esimerkki ilmastonmuutoksen hyödyistä. Mitä helvettiä se Albert Gore oikein mumisee niiden PowerPoint-esitystensä äärellä.. Tekopyhä äijä. Myönnettäköön: huonoja puoliakin ilmastonmuutoksella on, mutta meidän pitää ratkaista ne soveltamalla globaalin rahatalouden etuja ja kehittää uutta teknologiaa ja samalla pitää talouskasvu ennallaan. Ihmisten elinolojen on jatkuvasti oltava kasvussa."

By the way, tämä kehittämäni pseudo-ihminen, joka pääsi äsken kirjoituskoneen ääreen, voisi stereotyyppisesti sanoen kuulua ajatusmaailmaltaan kenties "oikealle". Ei kuitenkaan välttämättä.

RATKAISU ONGELMIIMME: TA-LOUSKASVU

Nyt kun Yrjö Kävelijä Puska on ehkä vihdoin salaa myöntänyt itselleen, että ilmastomuutos voi kuin voikin olla ihmisen aiheuttama ilmiö, on hän ja monet muut globaalien yritysten ohjailemat sätkynuket keksineet keinon hyötyä tästä tutkijoiden keksimästä, turhaakin turhemmasta ilmiöstä – laitetaan rahaa tutkimukseen ja kehitetään puhtaampia teknologioita. Näiden avulla ihmiset voivat kuluttaa jatkuvasti enemmän, mutta puhtaammin. Pääasia että materiaaliset asiat ovat kunnossa. Moraalin, etiikan ja muun turhan henkisen romun, jota käyttäen ei rahaa heru vaikka kuinka yrittäisi kahlita itseään riistäjäyrityksen sisäänkäynnin eteen, kehittämisen voi unohtaa saman tien. Yleensähan nuo henkiset sörsselssönit ovat vain estämässä kaikkein rahakkaimmat ja muutenkin parhaimmat ja suurimmat päätökset. Annetaan ihmisten tuudittautua hyvänolon tunteeseen, jota on toki pakko koko ajan lisätä, koska ajan mittaan ihminen turtuu liian samanlaiseen olotilaan. Mutta sehän ei ole ongelma, koska ainakin Afrikasta löytyy vielä paljon käyttämättömiä resursseja, joita voidaan haalia halvalla. Mitäpä ne siellä kylässään rahalla tekevät, pääasia että siellä on olkimajoja ja kaivo. Kaiken hyvän lisäksi meitä suojelee Jumala, joka ainakin Yhdysvaltojen onneksi presidenttinsä toiveesta siunaa niin kovin usein Jenkkilän ja sen asukit ikäviltä asioilta, kuten köyhiltä tai rumilta ihmisiltä.

KIRJOITTAJAN MOTIIVI

Omasta mielestäni teknologia ja raha auttavat oikein kohdennettuna tässä taistelussa ilmastomuutosta vastaan, mutta auttamatta ne jäävät ikuisiksi kakkosiksi, jos ihmismieli (ainakin länsimainen) on rappiolla.

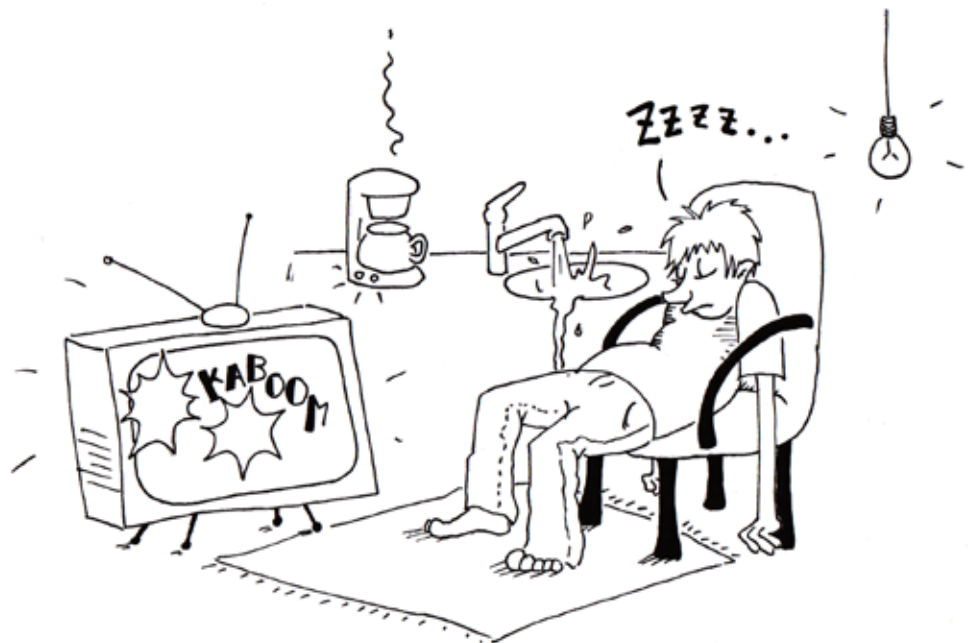
Oikeastaan kaikki mitä taisin haluta tässä sanoa oli se, että sammutan aina kotonani kaikki ylimääräiset valonlähteet, kierrätän kahdeksaa eri lajia jätteitä, pidän suihkun saippuan hinkkaamisen ajan kiinni sekä syön silloin tällöin ympäristölle ystävällistä soijarouhetta ympäristöä rasittavan lihan sijaan, muun muassa. Ja kaiken tämän pätemisen jälkeen voisin vielä todeta, ettei tarkoituksenani ollut päteä. Sen sijaan yritin todistaa, että a) nämä ovat yksinkertaisia, jokapäiväisiä asioita, joihin on melko helppo vaikuttaa ja b) joku oikeasti myös toteuttaa näitä asioita sen sijaan että puhuisi vain niistä. Jos minä - laiskuri - pystyn näihin toimenpiteisiin, pitäisi sen olla yhtä helppoa vähemmänkin mukavuudenhaluiselle.

Yllä olevat asiat ovat melko yksinkertaisia, mutta oman kokemukseni mukaan monesti niitä ei edes tule ajatelleeksi, ennen kuin joku vain tajuaa puhua niistä ääneen. Ja kyseiset toimenpiteet ovat vain murto-osa niistä asioista, joihin voi vaikuttaa helposti. Itse haluaisin lisätä näitä ns. vaivattomia vinkkejä kanssaihmisiltäni, koska ne eivät todellakaan juuri maksa rahaa taikka vaivaa.

Pessimistisimmät voivat toki to-

deta, että yksityishenkilöt eivät ole lähellekään se suurin saastuttaja tai resurssien kuluttaja, joten miksi vaivautua? Suuret ja kamalat korporaatiot ne syyttävät saastetta taivaalle ja rahaa taskuihinsa. Aivan totta. Oma näkökantani on, että jos yksityishenkilöt eivät ole valmiita muuttamaan elintottumuksiaan yhteisen hyvän edessä, miksi lauma yritysjohton kravattiapinoita olisi yhtään sen valmiimpia? Sitä paitsi joukossa tyhmyys tiivistyy, eli siellä yrityksen johtoportaassa ei varmasti tule tapahtumaan yhtään mitään rahan kahminnan lisäksi, jos yksittäisen ihmisen asenne on se, että itsehan en pysty mitenkään yksin vaikuttamaan.

Ihminen on monesti itsekäs paska, koska ei halua ottaa huomioon sitä tosiasiaa, että hänen astuttua manalaan täällä on vielä ihmisiä, jotka yrittävät elää ihmisarvoisen elämän kaikkine uuden teknologian suomien vempelien keskellä. On helpompaa olla hiljaa ja valuttaa sitä vettä ihmisten katseilta piilossa – ei tarvitse vastata kenellekään. Korkeintaan jotkut vielä syntymättömät kiroavat minut ja kaltaiseni syvimpään suohon – who cares?

Sössön leffa-arvostelut

Teksti: Juha-Matti Lehtinen

Warlords (Tau Ming Chong) (draama, historia, sota)

Kiinassa 1800-luvun puolivälissä Qing-dynastian korruptoitunut hallinto aiheutti levottomuuksia, mikä synnytti erinäisiä kapinallisliikkeitä kansan keskuuteen. 14-vuotisessa sodassa 70 miljoonaa ihmistä kuoli joko sodissa tai nälkään.

Jet Li näyttelee yhdessä Andy Lau:n ja Takeshi Kaneshiron kanssa kohotalon yhteensaattamia veriveljeksiä, jotka aluksi sitoutuvat kuoleman uhalla puolustamaan toisiaan ja kannattajiaan poliittisesti epävakaisissa oloissa. Perinteisenä nais-itq-dramatiikkana toimii yhden veljeksien naisystävä, Lian (Jinglei Xu), johon Jet Li:n näyttelämä kenraali Ma Xinyi rakastuu ja on osaltaan syömässä pohjaa veljesten verivalalta.

Itse en ole nähnyt aiemmin ohjaaja Peter Chanin elokuvia, mutta suhteellisen hyvää jälkeä kaveri on saanut aikaiseksi. Musiikki on mahtipontista, kuten kiinalaisessa sankarieepoksessa kuuluukin olla. Jet Li:tä olen harvemmin nähnyt muissa kuin amerikkalaisissa pätkissä (kannattaa tsekata War-niminen elokuva), mutta hyvin se mandariini(tai kantonin)kiina näyttää sujuvan asiaan kuuluvien eleiden ja äänenpainoin. Li tekee hienon roolin ja tuo esille todelliset näyttelijäntaitonsa. Taistelukohtauksien grafiikka on massiivista.

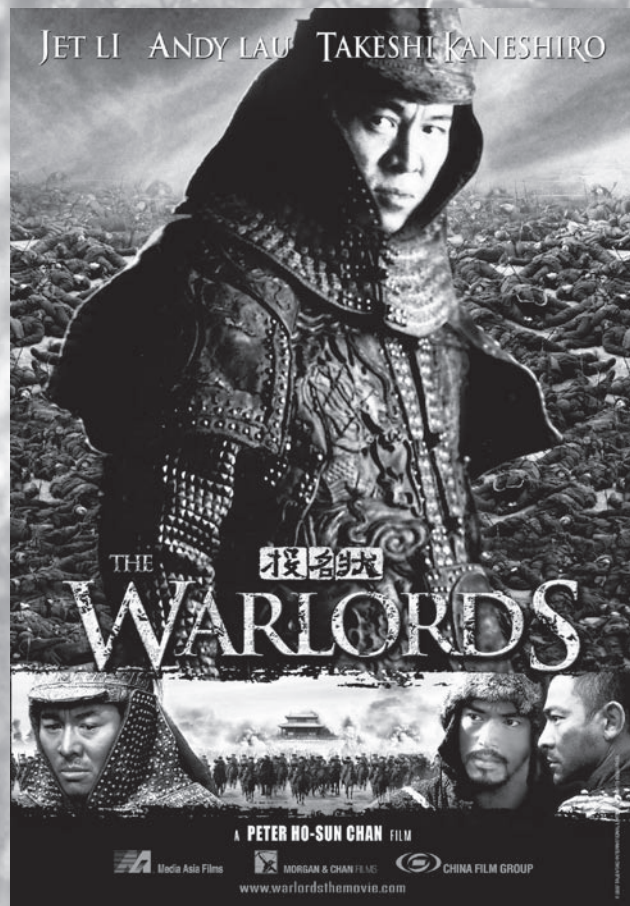
Elokuvan hyvyys ei pohjautu niinkään taistelukohtauksiin tai tehosteisiin (vaikka niitäkin on), vaan ihmiskohtaloihin. Kolmen veljeksien alussa tekemät lupaukset muuttuvat kunkin kohdalla elokuvan aikana, kun heidän todelliset minänsä pääsevät esiin ääriolosuhteissa. Veljeksien keskeltä löytyvät ääripäät sekä tasapainottelija. Tämä on elokuvan kantava voima. Voidaan sanoa, ettei

yksikään ole oikeammassa kuin toinen; tärkeää on sen sijaan tutkia jokaisen motiiveja ja päättää itse kenellä ne olivat omasta mielestä parhaimmat.

Elokuva tuntui välillä junnaavan paikoillaan ja loppua kohden juonen monimutkaisuus alkoi jo olemaan allekirjoittaneelle turhan paljon, mutta pienen IMDB:ssä (Internet Movie Database) vierailemisen jälkeen elokuva lopultakin aukeni täysin.

Sössö-O-meter™

Into The Wild

(seikkailu, elämänkerta, draama)

Mieti millaista olisi lähteä yhtäkkiä kauas pois kaikesta hälinästä, ihmismassoista, rahasta ja vihan tunteista. Millaista olisi luopua kaikesta siitä, jota on tähän asti pitänyt elämän kannalta yhtä tärkeänä kuin jo-kaista hengenvetoa. Ryhtyisi sen sijaan selvittämään mikä on olennaista ja tärkeää tässä elämässä. Tekisi sen ihan kaikessa rauhassa - kaukana häiritsevästä ajatuksesta ja ympäristöistä. Into The Wild pyrkii osittain avaamaan tätä aihetta meille materialisteille.

Elokuva perustuu tositarinaa. Christopher McCandless (Emile Hirsch) on juuri valmistunut yliopistosta huip-puarvosanoin ja nauttii muutenkin kans-saihminen arvostuksesta. Jokin tuntuu kuitenkin olevan pielessä ja Christopher päättää luopua suurista rahasäästöistään ja lähteä selkäreppuun mahtuvine tava-roineen yksin tien päälle. Matkamies kul-kee ympäri Pohjois-Amerikkaa tavaten ja ihastuttaen useita ihmisiä ja samalla op-pien itse jotain tärkeää elämästä. Matkan viimeinen päätepiste on Alaska.

Into The Wild antaa ymmärtää Chrisin lähdön osittain johtuvan hänen vanhempien (Marcia Gay Harden, Wil-liam Hurt) yliarvostavasta asenteesta mammonaan, mutta myös vaikeista nuoruusvuosista, jossa hän joutui sietämään vanhemmista kumpuavaa henkistä väki-valtaa. Chrisin sisko Carine (Jena Malone) on ainoa, johon Chris edes jossain määrin luottaa. Carine on elokuvan kertoja, joka kuvailee vanhempien epätietoisuuden tuskaa ja omaa näkemystään Chrisin syis-tä lähteä pois.

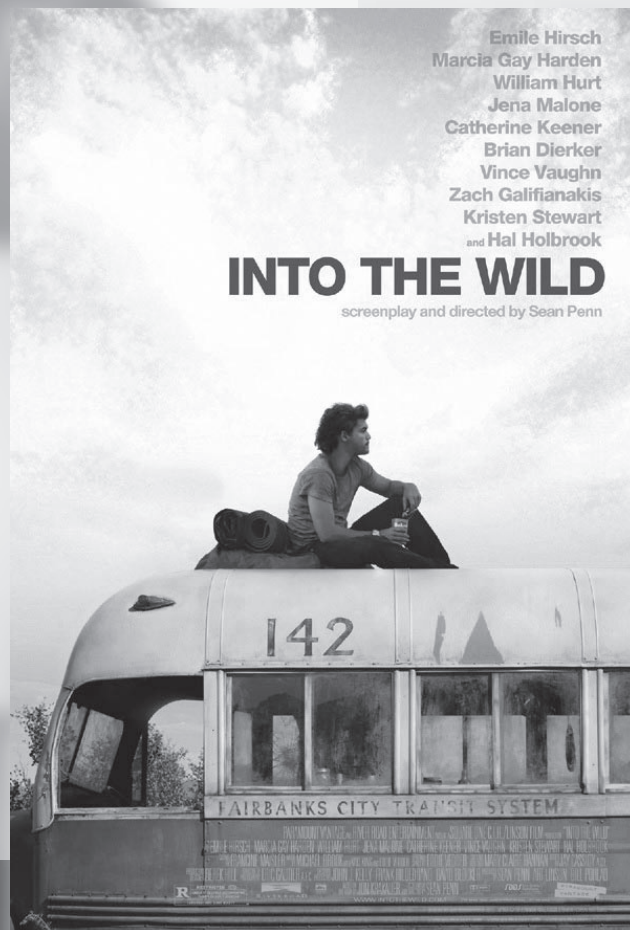
Sean Penn on osin ohjannut ja kirjoittanut Into The Wildin. Oma filis aina

Pennin nimen vilahtaessa tekijöiden tai näyttelijöiden listassa on se, että eloku-va on luultavasti melko ajatuksella tehty ja sisältää muutakin kuin puujalkavitsejä. Näin on myös nyt.

Elokuvasa on äärimmäisen kauniita maisemia ja pieniä hetkiä ih-misten kanssa, jotka osoittavat Chrisin henkisen kasvun matkan aikana naiivista pojasta ihmiseen, joka tuntee ylpeyttä omasta missiostaan ja sen oikeutuksista. Viimein Chris löytää syyn olla olemassa ja voi päättää matkansa onnellisena ja samalla traagisesti.

Sössö-O-meter™

Susikoira Roi – sukkela salapoliisi vai härski hurtta?

Koonnut: Janne Holm, Kuva: Taru Simonen

1980-luvun mainioin televisiosalapoliisikoiria susikoira Roi perustuu Jorma Kurvisen kirjoittamaan nuorille suunnattuun kirjasarjaan, joka kertoo Roin ja Tomi nimisen pojan ystävyydestä. Tomin ja Roin välille syntyy vahva tunneside, joka siivittää kumppanukset mitä hurjimpiin seikkailuihin.

Virallisissa julkaisuissa on kerrottu vain murto-osa susikoira Roin kommelluksista, koska suurin osa Roin seikkailuista ei sovellu Yleisradion nuorten- ja lastenohjelmaformaattiin. Sössön journalistisen otteen ollessa tutkiva ja häpeilemätön, julkaisemme nyt muutaman tarinan, jotka kertovat Roin kaksoiselämän pimeämmästä puolesta. Susikoira Roin ja Tomin seikkailuja on myös nähtävissä Ylen elävässä arkistossa osoitteessa <http://yle.fi/elavaarkisto>

Vanha, viiksekäs ja alzheimerista kärsivä Susikoira Roi oli pantu Utön saarelle vanhainkotiin. Eleltyään yksin tuvassaan jo kohta kymmenettä vuotta, Roi alkoi potemaan himokkuutta ja nylkytti jokaista jalkaa ja sohvia jonka näki.

Utön koirien vanhainkotiin tuotiin eräänä kesäisenä päivänä jo iäkäs narttu-collie Lassie. Sekös sai Roin aivan sekaisin. Lassie oli kuitenkin pihtarin oloinen, joten Roi juotti hänet känniin. Kesken Roin ja Lassien kekkereitä vanhainkodin hoitajat ilmaantuivat paikalle ja näkivät ihmeellisen näyn: Lassie törmäilee pitkin seinä tuhannen päissään ja Roi nylkyttää puista kengurua huoneen nurkassa, kuola valuen ja irstaasti Lassieta silmäillen. Laitoksen johtajatar tuumasi hoitajien raportin nähtyään: "Harva tulokas haparoi, niin kuin halukas tupa-Roi!"

Susikoira Roi oli myös nuoruudessaan härskin koiran maineessa. Roila oli tapana heilutella sukuelintään kuten helikopteri roottoreitaan ja kaikki Roin kotikylällä tiesivät nämä metkut. Roi seurusteli samaan aikaan Tuuli nimisen susikoiranartun kanssa.

Koska elettiin 1900-luvun alkua, yleisin kulkuneuvo oli hevonen. Susikoira Roilla oli kuitenkin muuli kulkupelinään. Eräänä iltana Roi oli matkalla kylän keskustaan tapaamaan Tuulia ja hänen kaveritaan, mutta Roille tuotti hankaluuksia löytää muulilleen parkkipaikkaa. Roi kuitenkin löysi pienen välin kahden hevosenvälisestä ja lähti taskuparkkeeraamaan muuliansa. Roi oli kuitenkin huono kuski ja hän törmäsi takana olevaan hevoseen. Tuulin kaverit näkivät tapahtuman ja naureskelivat: "Harva muulin tunaroi, niin kuin Tuulin muna-Roi!"

Susikoira- Roin härskin koiran maine juontanee juurensa Lapin sodan aikaisista tapahtumista. On kerrottu, että Susikoira- Roi tapasi kiduttaa saksanpaimenkoiria raiskaamalla niitä kookkaalla elimellään salaisessa ja suojaissassa luolassaan, joka sijaitsi syvällä maan uumenissa. Sodanaikaisista mieltymyksistään johtuen oli Susikoira- Roi vielä myöhemmälläkin iällä erittäin viehättynyt Saksalaisista kyydeistä. Susikoira- Roihan tunnetaan keskimääräistä kehnommista ajo-taidoistaan, vaikka Roi onkin lähes käsittämättömän näppärä tassuistaan. Ei siis liene yllättävää, että Roin Mercedes Benz on useasti ollut peltien suorituksessa lähistön autokorjaamoilla. Autokorjaajien onkin useampaan otteeseen kuultu komentoivan vanhan veteraanin ajotaitoja seuraavasti: "Harva Mersun kolaroi, kuin korsun mela-Roi".

Susikoira Roi oli kutsuttu ystävänsä Toni Ponin syntymäpäiville. Vanhana kondiitorina Roi päätti yllättää juhlahevosensa leipomalla bileisiin ponin muotoisen kakun. Kakusta tuli tietysti hyvin hieno, ja niin Roi suuntasi se mukanaan talleille kemuihin. Koirasankarimme ei kuitenkaan ollut aiemmin juuri vierailut syntymäpäiväjuhlissa, ja sopiva käytösprotokolla oli hänelle yhä vieras. Niinpä hän pelasi kohteliaisuudessaan liiankin varman päälle ja kumarteli synttärisankarille jatkuvasti kuono maata viistäen - toisin kuin esimerkiksi juhlissa ollut jänisperhe, joka tyytyi vain nostelemaan maljoja sivummalla coolisti ja sivistyneesti. Tähän synttärisankari Toni Poni kommentoikin: "harva kani pokkuroi, niin kuin ponikakku-Roi!"

Kysy Matilta, Matti on iloinen.

Hei taas rakkaat lukijani! Kesäloma töineen ja loikoiluineen on nyt taaksejäänyttä aikaa ja on aika palata takaisin sorvin ääreen, tai kenties ennemmin vaikka kolvin. Joka tapauksessa kesä on ollut hiljaista aikaa eikä kysymyksiäkään ole tullut lainkaan niin paljoa kuin yleensä. Ehkä hyväkin niin. Sekä kirjoittaja että kysyjät ovat selkeästi osanneet pitää lomaa. Nyt syksyn saapuessa toivon kuitenkin lukijoitani taas aktiivisesti lähettämään visaisia kysymyksiään minulle joko sähköpostilla osoitteeseen **kysymatilta@gmail.com** tai Facebook-ryhmääni Kysy Matilta.

Sekä uusille että vanhoille lukijoilleni toivotan antoisaa syksyä Otaniemen sykkeessä!

Vittu Matti, otitko sä simaa?!

-pikkuHippi Pohjolasta

Huh huh mikä kesä. Simaa en ole maistellut sitten vapun mutta muutoin on ollut varsin railakasta. Mökit on tullut koluttua läpi, ja olenkin huomannut että kaikille mökkireissuille yhteinen tekijä tuntuu olevan jomottava päänsärky viimeistään reissun lopulla. Pitkällisten kenttätutkimusten jälkeen emme vielä ole onnistuneet paikantamaan syytä. Loppukesästä kun kelit eivät enää ole hellineet, olen panostanut ravitsemusliikkeisiin tutustumiseen, eräänäkin viikonloppuna kolmasti. Puolestaan sinä ainoana viikonloppuna kun en itse pystynyt lähtemään minulle tulvi puheluita toinen toistaan kauniimmilta naisilta jotka suorastaan vaativat lähtemään radalle. Rankat hovit vaativat kuitenkin arvoisensa palautuksen. Olen kesän aikana havainnut että sunnuntai on mitä olennaisin osa täysipainoista viikonloppua. Krapulaleffa-maraton tai fiilistelyilta hyvällä porukalla kruunaavat onnistuneen kokonaisuuden. Eräskin sunnuntaipäivä päättyi taksikuskin iskurytykseen ja käteen jäi nuoren naisen puhelinnumero. Aikamoinen sunnuntai! Valitettavaa on vain se että perässä seuraa maanantai..

Oi Matti, olen valvonut öitä ja päähkäillyt seuraavanlaisen ongelman parissa. Olen huomannut, että toiset ihmisrotuun soluttuneet persoonat kutsuvat itseään päälliköiksi. Olen laittanut merkkeille, että heillä on selvästi jakaantunut persoonallisuus: toisaalla he käyttäytyvät kuin koiranpennut kiintyen emoonsa ja läheisiinsä sekä arvostavan ja jopa auttavan näitä, toisaalla he puolestaan ovat kuin petolinnut, jotka taivaalta vaanivat paha-aavistamatonta jyrkijää. Mistä nämä "päälliköt" tulevat, minne he ovat menossa ja miksei heidän lääkitystään lisätä?

-Sydämetään humanisti

Päälliköt ovat kaiken kaikkiaan varsin mukavia otuksia kunhan muistaa muutaman perusasian. Tyypillinen päällikkö on narsistinen ja ylimielinen, joten pieni varovaisuus ja nöyryys on paikallaan päällikköä lähestyessä. Päälliköt ovat kuitenkin ennenkaikkea laumaeläimiä, ja yksinäistä päällikköä on usein helpompi lähestyä. Päällikkölaumaa vetää niin sanottu ylipäällikkö jonka rooli on kuitenkin lähinnä muodollinen ja onkin vaikutusvaltansa osalta

verrattavissa lähinnä Englannin kuningattareen. Päälliköiden tarkasta alkuperästä ei ole tietoa mutta kanta on jo pitkään säilynyt vakaana ainakin kaikissa Otaniemen killoissa. Yleensä päälliköt jatkavat joko ylipäälliköksi, toisen päällikön adjutantiksi tai vaihtoehtoisesti johonkin leppoisaan eläkevirkaan. Päällikkyyteen ei kuitenkaan toistaiseksi ole olemassa tehokasta lääkitystä mutta lupaavaa tuotekehitystä on tapahtunut viime vuosina.

Miksi märestä hiekasta saa parempia hiekkakakkuja kuin kuivasta?

-Pandavauva

Aikojen alusta saakka on erilaisissa sivistysvaltioissa ollut tiedossa tämä veden ja hiekan epäpyhä liitto. Tämän avulla monet vanhat kulttuurit ovat rakentaneet suuriakin kaupunkeja lähes tyhjästä. Jo muinaisen antiikin foinikialaiset tunsivat tämän mahdin ja rakensivatkin mahtavia hiekkalinnoja kahta puolta Atlantin. Siinä missä kaakaopuuhekin kaipaa sekaansa vettä, myös hiekka sitä tarvitsee muuttuakseen paremmaksi. Kuivuessaan hiekka ei menetä muotoaan mutta vahvuutensa ja se saattaa näin ollen murentua piparkakkutalon lailla.

Kiltahuoneesta

Teksti: Matti Kuismen

Kuten monet ovatkin jo kesällä ehkä huomanneet, on kiltahuoneella tapahtunut kummaa. Kiltis on ollut kuin pyörämyrskyn jäljiltä ja sen käyttäminen vaikeaa ellei mahdotonta. Käynnissä onkin kiltahuoneremontti, laatuaan omien tutkimusteni mukaan noin neljäs. Tosin olen jopa todennäköisesti erehtynyt. Kiltahuonehan on jo reilut parikymmentä vuotta ollut käytössämme ja sitä on aiemmin remontoitu kylläkin käytössä olevien tilojen lisääntyessä, reilut kymmenen vuotta takaperin vähän perusteellisemmin ja 2000-luvun alussa lähinnä SIKarihuoneen osalta.

Tämänkertaisen remontin pääpainona on jälleen varsinainen kiltahuone jota sekä maalataan että uudelleen sisustetaan jotta tilasta saataisiin yhä useamman kiltalaisen yhteinen olohuone joka entistä paremmin palvelisi kiltalaisten haluja ja tarpeita. Tämän lehden saapuessa lukijoiden käsiin on kiltahuone jo toivottavasti avattu käyttöön. Viimeinen silaus kenties uupuu vielä, mutta senhän ehtii, kuten kaikki remonttia tehneet tietävät, aikatauluilla on paha tapa pettää, ja uusia haasteita syntyy kesken prosessin osin tahallaan, ja osin vahingossa.

Pulmakulma: Insesti perhe

Teksti: Taru Simonen

Joen toisella puolella on insesti perhe, roisto, poliisi ja lautta. Perheeseen kuuluu isä, äiti, kaksi poikaa ja kaksi tytärtä. Lauttaa osaavat ohjata isä, äiti ja poliisi. Kukaan ei voi jäädä roiston seuraan ilman, että poliisi on paikalla. Isä ei voi jäädä kummankaan tyttären seuraan ilman että äiti on paikalla. Äiti ei voi jäädä kummankaan pojan seuraan ilman että isä on paikalla. Lauttaan mahtuu korkeintaan kaksi ihmistä kerralla. Ratkaise kuinka koko perverssi joukkue saadaan joen yli ilman vankilatuumioita tai perhepsykologia.

Ratkaisu sivulla 30

Opintokolumni

Teksti: Riku Hanhinen

Kolumnia lukiessasi on jo syksy kovassa vauhdissa. Vuoden päästä aloittaa uusi, uljas ja ylväs yliopisto, jossa kiteytyvät tekniikka, talous ja taide niin, että vuonna 2020 siitä tulee yksi maailman johtavista yliopistoista tutkimuksen ja muunkin saralta. Tätä lukiessasi on jo uuden yliopiston nimi päätetty, eikä tarvitse kuunnella työnimiä: innovaatioyliopisto ja huippuyliopisto. Uuden tulevan yliopiston nimi onkin Aalto-korkeakoulu ja sille on myös jo esitelty vaikutusvaltainen hallitus. Nimi herättää tunteita meissä kaikissa, niin positiivisia kuin negatiivisiakin. Kuitenkin, kuten tämän kesän säiden ennustamisesta tiedämme, tulevaisuuden ennakoiminen on vaikeaa. Onko myrsky vasta tulossa vai onko pahin ohi? Epävarmuutta liikkuu puolin ja toisin. Onko tulevaisuus kuitenkin sellainen mihin itse voimme vaikuttaa? Uskon niin. On täysin omasta asenteesta ja ahkeruudesta kiinni, miten asiat saa hoidettua. Olen huomannut että tuo motto pätee kaikkialla. Monta asiaa on vielä työn alla ja on vielä yksi vuosi aikaa vaikuttaa tulevaan korkeakoulujen yhdistämiseen. Fukseille terveisinä voin sanoa, että olkaa ahkeria ja kiinnostuneita ja etenkin olkaa mukana luomassa tulevaa, olette viimeinen itsenäisessä TKK:ssa aloittava vuosikurssi. Muutokset ovat joskus vaikeita, mutta aina mielenkiintoisia, ja ainakin omasta mielestäni välttämättömiä.

Älä unelmoi elämäsi vaan elä unelmaasi.

Kuva: Olli Laine

O nneksi olkoon arwon phuksi (lähes) täydellisestä opiskelupaikan valinnasta! Ja terveisiä rakkaan vihollisen, Koneinsinöörikillan syvistä riveistä. SIKin jo lähes legendaarinen propagandakoneisto on kuitenkin jo onnistunut aivopesussaan joten en tuhlaa enempää aikaani käännytysrytyksiini. Tulette itse huomaamaan aikanaan miten asiat todellisuudessa ovat...

Ikiaikaisen KIK-SIK vastakkainasettelun sijaan ajattelin ottaa lähes täysin uuden näkökulman ja kehua rakasta yhteistyökumppanianne. Totuushan on, että me kaksi olemme Otaniemen kaksi ylivoimaisesti suurinta (ja parasta) kiltaa. Muut tulevat jossain kaukana perässä. Aloittaessasi koulun Sähköinsinöörikillan aktiivit voivat tuntua pelottavilta ja etäisiltä. Paljon tietoa tulvii joka suunnasta etkä oikein tiedä mitä tekisit. Huonoin ratkaisu, jonka voit tehdä on jäädä kotiin makaamaan, asuippa sitten Teekkarikylässä tai jossain muualla. Joskus kauan kauan sitten, kun itse aloitin taipaleeni täällä, en olisi ikinä uskonut mitä kaikkea kokisin kun päätin lähteä ylös kotisohvalta tapaamaan isoa julmaa maailmaa. Olen muun muassa tutustunut aivan mahtaviin tyyppeihin ensimmäisestä viidenteen vuosikurssiin, käynyt kahdesti Norjassa sekä kiertänyt ympäri Suomea tutustumassa erilaisiin teollisuuslaitoksiin. Tuossa vain muutama esimerkki mainitakseni.

Joten, arwon phuksi, lähde mukaan tapahtumiin! Sillä tärkeintä teekkarikulttuurissa on yhdessä tekeminen, oli kyseessä sitten Killan vuosijuhlat, Lakinlaskijaiset tai vain kaverin synttäribileet. Helppo tapa aloittaa tämä on valkoiseen massaan sulautuminen eli SIKin toimintaan mukaan lähteminen. Luethan muuten vastaavan jutun toisesta aivan mahtavasta julkaisusta, KoLehdestä. Ja mikäli valkoinen tylsistytää, aina on www.eroasikista.fi

Terveisin,

Eetu Kejonen

Päätoimittaja 2008

Koneinsinöörikillalta ry

SIK-KIK-sitsit 17.10. Smökissä!

Kesän parhaat naamat

Teksti: Silja Tirronen, kuvat: <http://naamat.rauha.net/>

Kun kerroin kavereilleni meneväni Naamoille viikonloppuna, puolet luulivat että puhun Faces-etnomusiikkifestarista, puolet taas ymmärsivät että aion vetää kotioiloissa ne ihan perinteiset naamat. Molemmat luulot menivät väärin, sillä kovin moni ei vielä näistä Naamoista tiedä.

Rockfestari Naamat järjestettiin yhdeksättä kertaa 25.-27. heinäkuuta kivassa pikkukylässä Muuramessa, joka sijaitsee pienehkön matkan päässä Jyväskylästä. Kyseinen viikonloppu oli kuluneen kesän kuummin, joten rento ja aurinkoinen bilefilis lähti päälle kuin itsestään jo perjantaina astuttuani työpaikan ovesta ulos. Se filis olikin paras varustus, mitä Naamoille tarvitsi mukaansa.

Toisin kuin provinssiin ja ilosaariin, Naamoille lähtemiselle tärkein syy ei liene musiikki. Olisitko itse rynnännyt kuuntelemaan Hel-Gators Duoa, I Was a Teenage Satan Worshipper:ia, Eleanor Rosenholmia tai Pintandwefallia? Ainoita tutumman osaston soittajia (ainakin minulle) olivat Martti Servo sekä Gommi ja Pommi, lapsuudesta tuttu M.A. Nummisen ja Perdo Hietasen jänis&kissa-performanssi siis. Vähemmän maailmankuulut bändit kuuluivat ohjelmaan kuitenkin tarkoituksella: järjestäjien mukaan Naamojen on tarkoitus tarjota mielenkiintoista musiikkia ja uusia tuttavuuksia, noudattelemta mitään listameininkiä.

Naamojen uudet tuttavuudet eivät olleet pelkästään musiikillisia. 800 henkilön festareilla vallitsi tuttavallinen meininki kaikkien kesken, kenen tahansa teltalle sai pysähtyä juttelemaan, ryyppäämään, ryhmäpussailemaan tai mitä ikinä halusikaan tehdä. Oman telttamme viereen oli ajettu iso pakettiauto, johon oli pressuista ja tolpiasta rakennettu etuteltta jossa soitettiin aggregaatin voimin suomi-reggaeta koko viikonloppu tauotta.

Tarjolla oli paljon sellaistaakin, mitä ei ihan jokaisilla festareilla ole, ainakaan niillä isommilla. Lauantaina aamupäivällä pelattiin perinteinen peltfutisturnaus, nimensä mukaisesti pelto-olosuhteissa, leirintäalueen reunalla. Voittajat palkittiin kullanväriseksi spreijatulla nappulakengällä ja jallupullolla. Festarikarjan käytössä oli myös sauna parin minuutin kävelyn päässä leirintäalueelta, varustettuna viileällä (välillä turhankin viileällä) lähdepohjaisella järvellä. Tuntui oikeastaan siltä, että olisi ollut tavallista isommissa mökkibileissä, joissa soitetaan vähän rokkia siinä sivussa. Järjestyshäiriöt loistivat poissaolollaan ja järjestyksenvälvojen pääasialliseksi tehtäväksi jäi ihmisten kanssa jutustelu. Naamojen omalaatuisuus näyttää keräävän paikalle sellaisia ihmisiä, jotka viihtyvät keskenään ja keskittyvät pitämään hauskaa sen kummempia räyhäämättä.

Naamat on kokonaan talkoovoimilla toteutettu, eli kaikki järjestäjät ovat mukana ihan omaksi ilokseen. Paikkana on tähän asti toiminut vanha, nykyään matkailukäytössä oleva maatila, jonka omistajan poika on yksi järjestäjistä ja soittanut siellä monesti oman bändinsä kanssa. Maatilalla kun ollaan, päälavan virkaa toimittaa riihi, jonka seinään on tehty iso aukko, ja toinen lava löytyy vanhasta navetasta. Alun perin Naamat olivat pienen kaveriporukan omat bileet, mutta vuosien aikana homma on hiukan paisunut ja Naamat on avattu kaikille halukkaille. Viime vuodet tapahtuma on ollut loppuunmyyty. Useimmat, jotka kerran käyvät, haluavat tulla toistekin: samanlaista meininkiä ei monesta Suomen kesätapahtumasta löydy!

Ikäkriisi

Teksti: Anne Vainio, kuvat: Ville Haarala

Kärsitkö ikäkriisistä? Täytäkö kohta 20 vuotta ja ihanat teinivuodet päättyvät? Tai oletko kenties jo yli kaksikymppinen ja kaipaat teinitystä?

Ei hätää. Teinittää voi aina. Menetetetyt teinivuodet ehtii kokea milloin vain. Seuraavat asiat kannattaa ainakin kokeilla, jos niitä ei vielä ole tehnyt.

Rastita ruutu, kun tehtävä on suoritettu. Hauskoja hetkiä teineilyn parissa.

☐ *Fritsut*

Fritsuja kannattaa saada ja antaa. Niitä on mukava yrittää peitellä erilaisilla huiveilla ja meikeillä. Harvoin se onnistuu ja imeskelyt paljastuvat. Fritsuilla saa varmasti huomiota. Ne voivat myös hävettää, jos niiden kanssa joutuu menemään töihin tai vanhempien luokse. Jos haluaa pitkään pysyviä fritsuja, kannattaa ottaa yhteyttä SIKin hallituksen sihteeriin...

☐ *Teinidraama*

Draama on aina tosi mukavaa. Jos ei muuta draaman aihetta keksi, voi aina itkeä, että kukaan ei rakasta. Draamaan tietysti kuuluu, että ollaan humalassa ja että ympärillä on paljon kavereita, entisiä seurustelukumppaneita, tuttuja ja muita. Kaikkien on nähtävä, kuinka kauhean hirveää elämäsi on.

☐ *Gaitsu*

Kunnon herutuskuvat irc-galleriassa kuuluvat teinin elämään. Kuvat kannattaa tietysti ottaa itse ja mahdollisimman vähissä vaatteissa. Niistä tulee varmasti hienoja ja suosio on taattua.

☐ *Väärät paperit*

Alaikäiset yrittävät baariin väärillä papereilla. Tuon ihanuuden voi kokea myös täysi-ikäisenä. Tarvitsee vain vaihtaa papereita kaverin kanssa ja sitten voi yrittää baariin pääsyä. Voi tietysti käydä niin, että henkilöllisyyttä ei kysytä. Silloin kannattaa ottaa mallia oikeista teineistä ja pukeutua kuin ne, minkä jälkeen voi yrittää uudelleen. Tai sitten voi vain hyväksyä, että ei näytä enää nuorelta.

☐ *Puskakännnit*

Puskakännnit aloitetaan oleilulla jonkun kaupan edessä. Ohikulkijoita pyydetään ostamaan siideriä tai olutta. Kun joku on ne hakenut, siirrytään jollekin rannalle juomaan pussikaljaa. Ilta on täydellinen, jos se päättyy puskaan oksentamiseen. Silloin kannattaa toivoa, että joku tulee pitämään hiuksista kiinni.

☐ *Stringit*

Puetaan päälle mahdollisimman kireät housut, liian pieni paita ja tietysti stringit. Sitten mennään mahdollisimman julkiselle paikalle istuskelemaan, jotta mahdollisimman moni näkisi, kuinka ihanat stringit on jalassa. Miesten ei kuitenkaan kannata tehdä tätä.

☐ *Kännipuhelut*

Kännipuhelut ovat tosi ihania. Niitä kannattaa soittaa aina, kun on mahdollisuus. Puheluita kannattaa tehdä aivan kaikille. Parhain valinta on tietysti exä. Niistä puheluista saa varmasti morkkiksen. Jos exälle soittaminen kyllästyttää, voi soittaa nykyisellä ja jättää hänet kannissa. Aamulla ei sitten muista mitään ja siitähän vasta hauskaa draamaa syntyy.

Hei hei juttele sinä vaan...

Teksti ja kuva: Juuso Parkkinen

Tämä juttu sisältää otteita allekirjoittaneen reissupäiväkirjasta kevään ja kesän ajalta. Valitettavasti mukaan on eksynyt myös täyttää huuhaata. Nyt onkin Sinun, arvoisa mediakriittinen lukijamme, aika selvittää totuus. Parhaiten tämä onnistuu lähettämällä sähköpostia osoitteeseen japarkki@cc.hut.fi. Viestistä tulee selvitä mitkä seuraavista 7 tarinasta (A-G) ovat mielestäsi tosia. Ensimmäiselle oikein vastanneelle luvassa palkinto.

A 12.4.2008, Garmisch Partenkirchen / München
Herätyskello soi kuudelta, ja olo outo eilislittaisen Saksa-Suomi -lätkämatsin jäljiltä. Ei auta, kamat kasaan, sukset käteen ja kohti Saksan korkeinta huippua, himpun verran alle 3km korkeaa Zugspitzeä. Yhdellä junanvaihdolla pääsee suoraan huipulle, mutta valitettavasti näkyvyys on nollassa, joten maisemista ei pahemmin nautita. Myöskin telluilu uppo-oudoissa rinteissä on vähän hakusessa. Kolmihenkinen suomalais-ruotsalainen poppoomme kuitenkin viihtyy hyvin ja syvääkin lunta päästään vähän pöllyttelemään. Hikisen laskettelupäivän jälkeen poolpartyt ovat oikein mukava illanviettotapa. 6h lillumista lämmitetyssä Funpoolissa (tuttu Skipolin kaukkareista) hyvästä seurasta ja tarjoilusta nauttien toimii erinomaisesti. Ainoa miinus järjestäjille tulee Radlerin liiallisesta suosimisesta, tuota oluen ja limpparin sekoitusta en nimittäin ainakaan minä pysty juomaan. Iltaa sekään ei kuitenkaan onnistu pilamaan, ja filis on korkealla odotellessa seuraavalla viikolla alkavia kursseja. Ei harmita että skippasin muun vaihtoporukan reissun Neuschwansteinin linnan luo. Se on nähty ja tällaisia bileitä ei joka päivä eteen tule.

B 1.-4.5.2008, Berliini
Vappupäivän aamuna olo on jälleen outo, eikä vähiten pitkäksi venähtäneiden synttärikumujen ansiosta. Parin tunnin yönistä on kuitenkin hyvä ponnistaa Berliinin bussiin. Olimmehan toki voittaneet edellisviikonloppuna ESN Treasure Huntin ja palkintona oli pitkä viikonloppu Berliinissä yliopistorukan siivellä. Vaihtelu teekkarikuvioihin on luonnollisesti aina paikallaan. Runsaassa kuukaudessa Münchenin rauhallisuuteen tottuneelle Berliini on kuin eri planeetalta. Vapunpäivän mellakoiden ansiosta kaupunki on jonkinasteisessa kaaoksessa. Illan riehakkaat katufestarit vaihtuvat yöllä mellakapoliisiarmeijoiden väistelyyn. Seuraavan päivän kaupunkikierros kattaa mukavasti tärkeimmät nähtävyydet, mutta totuttelu ainaiseen odottamiseen isolla porukassa liikuttaessa vähän nakertaa tunnelmaa. Muuten hyvä meininki saa pienen koluksen kun unkarilaiselta tytöltä pöllitään käsilaukku lompakkoineen ja kameroineen Brandenburgin torin liepeillä väkijoukossa. Itse en päässyt tapahtumaa todistamaan, mutta kuulemma laukun hihnat oli vaan viilletty salamannopeasti poikki ja laukku oli tiessään ennen kuin kukaan ehti reagoida. Ilmeisen ammattimaista toimintaa, pitäisi varmaan itsekin varoa vähän enemmän. Mimmi selviää kuitenkin järkyksestä kiitettävän nopeasti, ehkä kolehtina ostettu cocktail vähän auttoi asiaa.

C 22.5.2008, Nürnberg
Matkustaminen Baijerin sisällä on varsinkin isommalla porukalla lähes ilmaista, joten päiväreissuja lähikaupunkeihin on helppo harastaa. Tänään vuorossa on Helsingin kokoinen Nürnberg, Baijerin toiseksi suurin kaupunki. 9-henkisellä pohjoismaalais-brasilialaisella iskuryhmällämme ei oikeastaan ole sen suurempaa hajua mitä ko. kaupungissa voi tai pitäisi nähdä, mutta turisti-infosta saatu karttaa auttaa.

Matkan varrella todistamme massiivista katolista jumalanpalvelusta, onhan nyt pyhäpäivä. Messun jälkeen kirkonkellot saattelevat ihmiset luonnollisesti läheiseen Biergarteniin oluen ääreen. Kaiserburgin linnan luona meitä odottaa mieluisa yllätys, vallihaudassa on nimittäin meneillään perinteiset olutfestarit. Tarjolla on pikkupurtavaa ja kaikenlaista oheisohjelmaa lavatansseista katuteatteriin, sekä toki erilaisia olutmerkkejä, joita paikallisten pikkupanimoiden voimin onkin tarjolla peräti 59. Valtaosin pohjoismaalainen porukkamme näkee tässä selvän haasteen: Kaikkia merkkejä on juotava vähintään tuopillinen. Hihat ylös ja hommiin. Alku meneekin sutjakkaasti, ja pian parisenkymmentä merkkiä on selätetty.

Pari tyttöä kuitenkin kyllästyy ryypypäviin skandeihin ja irtautuu tutkimaan kaupunkia. Sama se, kyllä tästä vielä selvittää. Välillä pidämme taukoa kierrellen festarialuetta ja maistelleen paikallisia perinneherkuja. Baijerin maailmankuulu, lähinnä suolaan ja rasvaan perustuva keittiö toimii hyvin oluen kanssa. Jossain neljän-viidenkymmenen merkin kohdalla kirjanpito menee kuitenkin sekaisin ja lisäksi joudumme kiiruhtamaan sovittuun junaan. Paluumatkalle ynnäilyämme saamme viralliseksi tulokseksi 56 eri merkkiä, eli pahuksen pienestä jäi kiinni. Ensi kerralla sitten.

D 20.6.2008, Chiemsee

Juhannuksen suunnittelu oli jäänyt melko viime tintaan, mutta tokihan jo tiiviiksi muodostuneen brassi-skandiporukkamme oli jotain tehtävä. Ainoa tavoitteemme oli päästä Münchenin ulkopuolelle, eihän sitä Jussia kotonakaan kaupungissa vietetä. Kyselimme viime hetkellä jotain netistä löytyviä vuokramökkejä, mutta vastauksia ei saatu ajoissa. Siispä kokoonnumme puoliltapäivin rautatieasemalle ja valitsemme kohteeksi läheisen luonnonkauniin Chiemseen.

Perillä ensimmäinen osoite on luonnollisesti kauppa, ja pian meillä on 2 ostoskärryllistä syötävää ja juotavaa. Taksia emme tajua ottaa, toisaalta ei meillä suunnastakaan ole mitään hajua. Lähdemme kärryinemme etsimään yösiijaa ja uimarantaa. Tympeä nuorisohostelli ja maksulliset uimarannat grillauskieltoineen eivät kuitenkaan lupaa hyvää.

Kysymällä selviää että kauempaa pitäisi löytyä ranta jossa voi grillata, mutta talsittuamme jo melkoisen matkan ilman tuloksia filis laskee. Lopulta löydämme kuitenkin pienen tyhjän rantakaistaleen, joka on kuin luotu Juhannuksen viettoon. Loppuilta kuluukin uiden, juoden, syöden ja lauleskellen. Mitään teltaahan meillä ei mukana ollut, mutta hereillä pysyminen nuotion lämmössä ei ole mikään ongelma. Aamun sarastaessa pakkaamme kamamme ja jätämme taaksemme rannan, joka tarjosi ehkä koko vaihtoajan unohtumattomimman elämyksen.

E 25.6.2008, München

Saksan menestys jalkapallon EM-kisoissa on toistaiseksi tyydyttänyt, varsinkin viikon takainen Portugalin kaato oli hieno näytös. Nyt on jälleen tosi kyseessä kun välierissä vastaan asettuu Turkki. Näiden maiden kohtaamisessa on aina ylimääräistä säpinää ja kävi ottelussa miten tahansa, Münchenin kadut tulevat varmasti täyttymään juhlijoista, mistä pitävät kantaväestön ohella huolen kaupungin 60000 turkkilaista asukasta.

Välierää varten Olympiastadionille on pystytetty jättimäinen näyttö, jonka edustalle mahtuu hurraamaan peräti 33000 katsojaa. Porukkamme on tietysti mukana, ja olemme varmuuden vuoksi paikalla jonottamassa jo pari tuntia ennen matsin alkua. Tunnelma on katossa hyvissä ajoin ennen alkuvihellystä, mistä pitää huolen toimiva ja taatusti riittävä oluttarjoilu. Itse otte-
lusta ja varsinkin sen lopusta muodostuu todellinen jännitysnäytelmä, kun Turkin tasotusmaali viimeminuuteilla hiljentää hetkellisesti saksalaisyleisön. Lahmin lisäajalla tekemä voittomaali iskee kuitenkin kuin miljoona volttia ja juhlinta voi alkaa. Vaikka en mikään erityinen futisfani olekaan, niin tämä kokemus kyllä jää taatusti mieleen. Sekopäisten saksalaisfanien juhlinta jatkuu vielä pitkälle yöhön. Miksei tällaista näy Suomessa?

F 18.-23.2008, Chur/Engadin (Sveitsi)

Tenttiaikaa olisi vielä vartti jäljellä, mutta ajatukset vaeltavat jo Sveitsiin. Ei tästä enää mitään tule, palautan paperin ja kiiruhdan asemalle. Luvassa on muutama päivä vaeltamista Sveitsin jylhissä maisemissa Sannan ja tämän Wienissä tapaamaan suomalaiskaverin kanssa. Oppaanamme toimii perhetuttuni, 62 vuotta sunnuntaina täyttävä Werner, joka tutustui tarinan mukaan isoisääni Lapissa noin vuonna 1975, ja on siitä asti vieraillut usein Suomessa. On siis vastavierailun aika.

Ensimmäisenä päivänä talsimme Reinin alkulähteillä mukavan ja helpohkon lenkin, joka toimii hyvänä lämmittelynä. Yövyimme teltassa Wernerin matkailuauton katveessa, mikä toimii oikein mukavasti. Seuraavaksi suuntaamme Engadinin laaksoon, joka on minulle ennestään tuttu, mutta vain talvella laskettelu- ja murtomaahiihtomarat-
onin merkeissä. Näköjään alpeista voi kesälläkin nauttia, sen verran hienoja kokemuksia päiväretkemme jäätiköiden äärellä murmeleiden ja alppikauriiden keskellä ovat.

Viimeisellä reissulla jätämme tytöt hengähtämään ja päätämme Wernerin kanssa yrittää nousua Italian rajalle noin 3km:iin. Viimeiset sata metriä armottomassa sumussa ovat melkoista panostusta, varsinkin kun sanonta "askel eteen, kaksi taakse" toteutuu kirjaimellisesti irtonaissessa hiekassa. Saavutamme kuitenkin tavoitteemme lopulta ja ihailemme hetken Italian puolella avautuvaa vuoristoa. Sumu kuitenkin sen kuin tihenee ja kii-
rehdimme takaisin. Sananmukaisesti, sillä minulla on täysi työ pysytellä 5-vuotiaasta asti Alpeilla samoilleen Wernerin perässä tämän pomppiessa kiveltä kivelle nauraa hekottaen kuin hullu. Hieno lopetus vaellusretille joka tapauksessa.

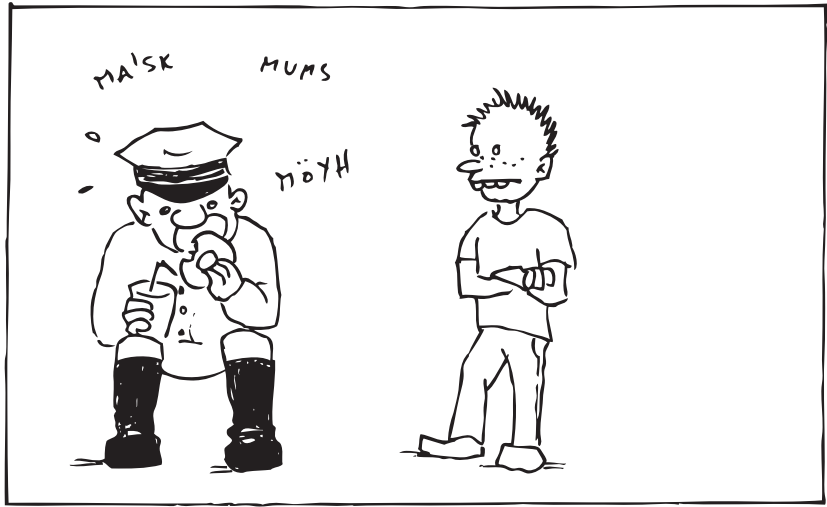
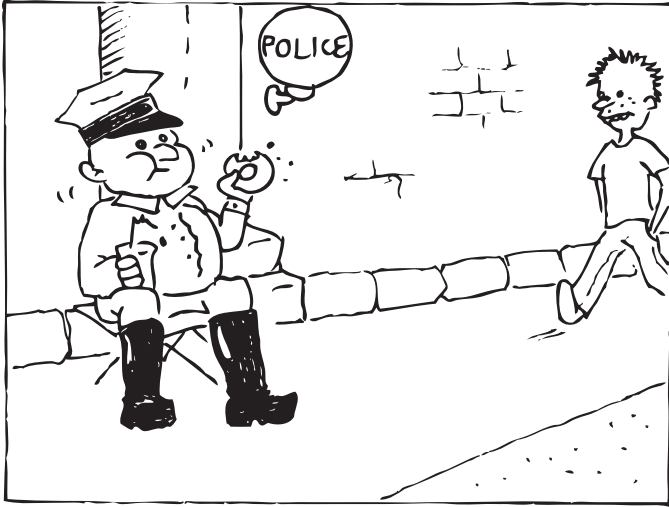
G 10.8.2008, Budapest

Heti Budapestin matkan jälkeen joudun yllätyksekseni toteamaan olevani reissussa viidentenä pyöränä. Eipä hätää, voin aina luottaa tuttuun ja turvalliseen tuoppiin, jos muiden söpöily käy liiaksi hermoille. Budapestia ei turhaan tituleerata yhdeksi maailman kauneimmista kaupungeista. Tonavan rannat upeine siltoineen ja kukkulan laella möllöttävä linna ovat kuin suoraan sadusta. Jokin on silti pielessä, kun ruoka ei meinaa maistua. Epäilen syyksi pelkästään nestehukkaa ja tankkaan lisää vettä. Illemmalla huomaa ettei kaljakaan enää maistu. Jotain outoa on meneillään, tuumailen nukkumaan mennessäni.

Noin tunnin kuluttua herään kovaan vatsakipuun ja painun vessaan. Saman toistuessa pari kertaa homma on melko lailla selvä, olen syönyt jotain pilaantunutta ja saanut ruokamyrkytyksen. Yritys korvata elimistöstä poistuvaa nestettä juomalla johtaa vain siihen, että tavaraa rupeaa tulemaan molemmista päistä. Selviä jotenkuten yön yli, mutta aamulla sohvalle rönnöttäessäni saan osakseni kummeksuvia katseita, luulevat ilmeisesti että minulla on vain astetta pahempi kankkunen. Onneksi tauti tuntuu kuitenkin menneen jo suurimmaksi osaksi ohi ja selviän noin 10 tunnin paluumatkasta Müncheniin hengissä. Tulipahan tämäkin koettua.

Excuse me, officer

Käsikirjoitus: Juha-Matti Lehtinen, kuvat: Silja Tirronen

SYSSITSIT

1.11.2008